

30 let

BILTEN ŠT. 25
**KLUBA
KOROŠCEV
LJUBLJANA**

OB NAŠI 30 – LETNICI 10. NOVEMBER 2023, LJUBLJANA

Letos praznujemo 30 let delovanja našega društva in če se ozremo na prehojeno pot, lahko najprej ugotovimo, da so se Korošice in Korošci, ki so po študiju ostali v Ljubljani, vedno radi družili. Srečevali so se enkrat na mesec v gostilni pri Slamiču v Ljubljani in med drugim razpravljali, kako bi formalizirali svoja srečanja. Pa so se odločili in 2.12.1993 ustanovili društvo, poimenovali so ga Klub Korošcev Ljubljana, skrajšano KKL.

Na svojih srečanjih so opredelili namen združevanja in društveno poslanstvo, ki je v ohranjanju in obujanju tradicije, šeg in navad Koroške, negovanju ljubezni do Koroške, do njenih lepot in še posebej v predstavljanju Korošic in Korošcev, ki so uspešni na najrazličnejših področjih svojega delovanja.

Dandanašnji društvo udejanja svoje poslanstvo na rednih mesečnih okroglih mizah, nadalje v druženju društvenih članic in članov na piknikih, na vodenih izletih po domovini in tujini, na plesih, na jadranju, na kulinarčnih dogodkih in ne nazadnje na številnih poteh avanturistične sekcije. Pri teh aktivnostih je doslej sodelovalo skupaj več sto društvenih članic in članov.

Tako se je na enem izmed zelo odmevnih Koroških večerov s plesom zbralo kar 250 plesalk in plesalcev, na eni od okroglih miz

87 udeležencev (v zadnjem času v povprečju okoli 20), na posameznem jadranju največ 10 jadrancev, saj jih več na jadrnico niti ne gre, kuhanja pa se je na 30 kuhanjih udeležilo okoli 100 društvenih kuharic in kuharjev.

Društvo se tradicionalno povezuje tudi s sorodnimi društvi doma in v tujini ter sodeluje pri ohranjanju in negovanju kulturnega izročila Koroške.

V pestrem plenarnem in sekcijem društvenem delovanju so se stkale mnoge prijateljske vezi, poudarjeno je bilo skupno, povezovalno društveno delovanje, ki se je odražalo pri vseh društvenih aktivnostih. V nekaterih primerih je sicer prišlo tudi do uveljavitve individualnega nad skupnim interesom, vendar upravni odbor društva takšnega delovanja ni podprl, niti za tak način delovanja posameznikov v društvu ni bilo članske podpore.

Društvo vodi peščica zanesenjakov, kot članov upravnega odbora, ki svoje delo opravljajo ljubiteljsko in z veliko žara. Njim se želim zahvaliti za pestro društveno delovanje. In upam, da bodo še nadalje pripravljene delovati v skupno korist.

Besedilo: Mag. Janko Arah, predsednik KKL

JE RESNICA SPLOH POMEMBNA, KO RINE NA SCENO SELFMADECHEF?

UREDNIŠKI KOMENTAR

Klub Korošcev Ljubljana je nekoč igral vlogo komunikacijskega vozlišča in toplo dlan za stotero življenjskih zgod in nezgod Korošcev v novem okolju, daleč od svojih domačih rek: Meže, Mislinje in Drave. Ob ljubljani so iskali svetla obzorja, šli v svet ali ostali ob njej, redki so se vrnili.

KKL je legendarno plul skozi čas in v zadnjih treh desetletjih pod glavno besedo Janka Araha združeval veliko Korošcev, njihovih partnerjev in prijateljev Koroške. Bili smo skupaj in se predajali najrazličnejšim doživetjem, ki so jih ponujale naše sekcije. Med drugim smo imeli tudi kuharsko in avanturistično. Slednja je ponujala iskanja in vzbujala nemir, ki dviga sidra. Uresničevala je hrepenenja po skupnih prijetnih izkušnjah, ki nadkriljujejo vsakdanja življenja, ogrnjena s sivino in standardnimi doživetji, ki tako hitro privedejo do naveličanosti, stresa, monotonosti, nezadovoljstva in bolezni. Koroški avanturisti smo si znali nadeti krila... In to počnem tudi še sedaj! Sekcija avanturistov znotraj KKL smo ustanovili 23. junija 1998 in sicer ob doživetju z naslovom »Sen kresne noči«. Tega dne smo se kljub deževni zavesi, ki je ogrinjala Ljubljano, pozno popoldne, z avtobusom odpeljali na Gorenjsko, da bi na gradu Kamen okusili skrivnost te prav posebne noči v letu in v domu kulinarike, pri Avseniku, preizkusili jedi s čarobnimi imeni kot: »Štiriperesna deteljica po gorenjsko« ali »Bila sva mlada oba«.

Kuharska sekcija je bila ustanovljen kasneje in je ob vodstvu Doroteje Omahen postala zelo priljubljena oblika druženja. Ob močni

podpori kluba in zavzetem zbiranju in preizkušanju receptur naših koroških babic, za kar so zaslužni izključno člani sekcije, mnogo njih, se je kuhalo in jedlo po koroško. Nostalgija je vela iz tovrstnih srečanj in arome so vzbujale koroške asociacije. Spomini so postali del srečanj in člani so radi prihajali. In prav je bilo tako, vse do trenutka, ko se je glavna kuharica izkristalizirala v podobo gastronomske svetovljanke (a'la Dominique Crenn) z ljubeznijo do Koroške, ki je upala trditi, da je sama zbrala jedi, izdane v knjigi z naslovom Kuharija po koroško. Zvitorepsko je uspela dogovor, ki ga je imel KKL s Koroškim Pokrajinskim muzejem spreobrniti v lastni dogovor z njimi. Direktor Tadej Pungartnik in etnologinja in muzejska svetovalka Brigita Rajšter sta tej laži, slednja, kot mi je povedala zato, da se o koroški hrani govori, nasedla ter krajo in laž podprla prva. Sledila so še druga imena, znana slovenski javnosti. Člani KKL, ki so iskali recepte in kuhali z Dorotejo, pa tudi vsi ostali, ki še vemo za etiko in moralo, nismo mogli verjeti, kaj je pripravljen storiti človek, lačen boljše samopodobe in večje pozornosti.

Zato so člani UO KKL zahtevali, da se avtorico, poleg nje pa še moderatorko in dekoraterko te zgodbe, izključi iz Kluba Korošcev Ljubljana. Sekcija za kuharijo trenutno nimamo, imamo pa še Sekcijo za avanturizem. In tu bomo še skuhalo kakšno imenitno stvar. Sploh pa nas čaka v prihodnje veliko morske hrane, kajti Sekcija jadralscev kuha zanimive, nove ideje!

Tudi ominozna napoved v knjigi, da bo izkupiček od prodaje nakazan na račun KKL, je laž.

Besedilo: Renata Picej

“ZAKAJ BI MORALA BITI JAGNJETINA VEČKRAT NA NAŠEM JEDILNIKU”

6. OKTOBER 2022

OKROGLA MIZA

Na okrogli mizi smo poslušali predavanja o jagnjetini. Predavala nam je Korošica dr. **Angela Cividini** (roj. Plešivčnik), ki sedaj živi v bližini Ljubljane, njena rojstna domačija, kjer živita mama in brat, pa je v Kotu pri Prevaljah (po domače Žerjavlje). Zaposlena je na Biotehniški fakulteti, Oddelku za zootehniko Univerze v Ljubljani kot višja predavateljica oziroma raziskovalka, ki dela na področju živinoreje (ovčereja, kozjereja in delno konjereja). Predava študentom, strokovno deluje na področju selekcije drobnice, raziskovalno pa je vpeta v raziskovalne projekte s tega področja.

Najprej nam je orisala svojo strokovno pot (od pripravnice do višje predavateljice). Njeno strokovno in raziskovalno delo je zelo vpeto v prakso, kar pomeni, da sodeluje z vsemi deležniki (kmeti, kmetijskimi svetovalci, strokovnimi institucijami itd.). Tako ji je v zadnjem času uspelo prijaviti projekt z naslovom: »Reja

različnih pasem drobnice za meso in izdelke vrhunske kakovosti«, ki je bil sofinanciran v okviru Programa Razvoja Podeželja (PRP 2014-2020). Kot vodja EIP projekta je v raziskavo vključila deležnike (Kmetijsko gozdarsko zbornico, Visoko strokovno šolo Bled, odnosi z javnostjo in večje število kmetij, ki redijo drobnico).

Predstavila nam je kakovost mesa jagnjet, ki so bila vzrejena v različnih tehnologijah reje in pitana na različno težo ob zakolu. Primerjali so posamezne parametre (dnevni prirast, klavnost, zamaščenost klavnih trupov itd. ter organoleptične in senzorične lastnosti mesa) iz teh poskusov. V raziskavi so ugotavljali tudi vsebnost posameznih skupin maščobnih kislin (tistih ugodnih in onih manj ugodnih za zdravje ljudi). Pokazala nam je, kakšne so vsebnosti nekaterih pomembnejših maščobnih kislin in razmerje med n-6 in n-3 maščob-

PREKLETE VOJNE

Drago Kompan

Se zlobno reži!
V temni noči, v meglici časa,
vojna divja, človeštvo trpi.
Nesmiselna igra moči in pohlepa,
prinaša trpljenje in bolečino ljudi,
uničuje življenje človeka.

Zemlja se trese pod bombami in jeklom,
ljudje trpijo, bežijo pred peklom....
Za kakšen namen, za kakšne cilje
je treba bežati milje in milje?

Požgani gozdovi,
razrušeni domovi,
povsod so grobovi
naših hčera in sinov
in naših otrok neboljjenih!

A mora biti toliko prelite krvi?
Očetje, sinovi se srčno borijo,
zvonovi cerkva v slovo jim zvonijo.

Matere jokajo dan in noč,
Otroci pa kličejo »na pomoč, na pomoč!«
Vrag vas naj vzame, ki sejete zlo,
prekletstvo ubijanja in razdiraštva.

Čeprav nismo vpleteni, nam je hudo,
zato odložite orožje in nam dovolite,
da pripovedujemo otrokom in vnukom
čudovite
zgodbe o ljubezni,
o miru in lepih rečeh,
o prijaznih ljudeh,
in srečnem življenju nas vseh.

nimi kislinami pri posameznih kategorijah jagnjet, prirejenih na paši ali pitanih v hlevu. Najbolj ugodne rezultate v smislu maščobno-kislinske sestave so dale tehnologije reje jagnjet, kjer so bila jagnjeta vzrejena na paši, pri katerih je razmerje n-6/n-3 maščobnih kislin, zelo ozko (ugodno), od 1,8 do 3,0. V zeleni paši je namreč veliko koristnih maščobnih kislin (predvsem tistih iz skupine n-3). Nekoliko slabše, a še vedno v mejah priporočil svetovne zdravstvene organizacije, pa so se izkazale tehnologije, ki so vključevale dokrmeljevanje jagnjet s krmnimi mešanici ali žiti. Razmerje n-6/n-3 maščobnih kislin v intramuskularni maščobi tako vzrejenih jagnjet je nekoliko širše (med 4 in 5), a še vedno v mejah priporočil svetovne zdravstvene organizacije, ki navaja priporočila za omenjeno razmerje od 4 do 5.

Rezultati projekta so torej pokazali, da so tehnologije vzreje jagnjet v Sloveniji večinoma primerne in zagotavljajo prirejo kakovostne jagnjetine tako v smislu senzoričnih lastnosti, kot tudi v smislu sestave maščob. Predvsem pa je koristen zaključek, da nekoliko bolj intenzivna tehnologija reje s pitanjem na večjo telesno maso jagnjet ob zakolu ne poslabša niti senzoričnih niti ostalih kakovostnih parametrov mesa, izboljša pa klavne lastnosti.

Predstavila je značilno kemijsko sestavo in sestavo maščob različnih vrst mesa (perutnina, prašiči, govedo, jagnjetina), kjer je meso prežvekovalcev (jagnjetina in govedina) po vsebnosti maščob najbolj primerno, saj vse-

buje malo maščob, jagnjetina pa ima v smislu maščobnokislinske sestave najboljšo sestavo. Izpostavila je problem, ki ga zaznavamo kupci, saj dobre slovenske jagnjetine ni možno kupiti v vsakdanjih trgovinah, ker tudi trgovci želijo konstantno dobavo, ki pa je zaradi majhnih rej kmetje ne morejo zagotoviti. Zato se je nekaj rejcev že usmerilo v izgradnjo svojih klavnic in v konfencioniranje jagnjetine, ki jo potem dobavljajo potrošnikom, gostilnam in manjšim trgovcem.

Po zanimivi predstavitvi so udeleženci spraševali, kje se lahko kupi dobra jagnjetina in kako jo pripraviti, kar je Angela z veseljem odgovarjala. V omejenem obsegu je razdelila tudi majhno brošuro z izbranimi recepti za pripravo vrhunske jagnjetine.

Besedilo: Drago Kompan

Brošura je dosegljiva tudi na spletni strani:

<https://www.drobnica.si/wp-content/uploads/2021/11/VGS-brosura-recepti-jagnjetina-WEB-1.pdf>

VITALNO STARANJE: ZNANOST O DOLGOŽIVOSTI

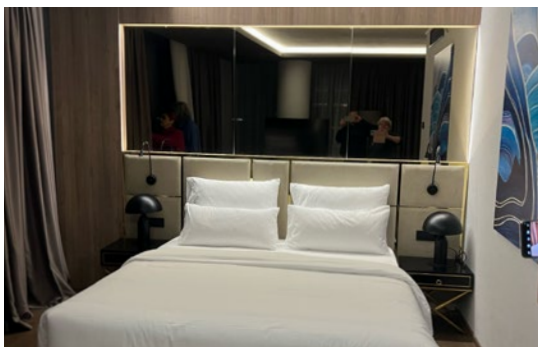
8. DECEMBER 2022, LJUBLJANA

OKROGLA MIZA

Kot izbrušen diamant se je najnovejši ljubljanski hotel, v samem centru mesta, umestil v prostor ob Slovenski cesti (Bavarski dvor) in zasijal s svojim nesimetričnim steklenim licom. Visoke karate prinaša hotelskemu lepoccu tudi njegovih pet zvezdic, ki izjemno kreacijo dopolnjujejo s skrbno filozofijo ponudbe in izbiro osebja, kar je vedno duša turističnega prestiža. **Bojan Albreht**, lastnik hotela, z dolgoletno prakso v turizmu (direktor, takrat še Atomskih toplic, ki so danes Terme Olimia; je bil tudi iniciator prvega kopališkega kompleksa v Sloveniji, pa direktor TTG Slovenijaturist - turistične agencije pri Slovenskih železnicah, lastnik hotela Radisson Blu Plaza v BTC), preden je stopil na pot managementa, in predvsem, za začetek, kupil Zlatarno Celje.

Kar 22 nadstropij ima **Hotel Grand Plaza Ljubljana** in z višino 81 metrov, skupaj s svojim sosedom, hotelom Intercontinental, predstavlja severna mestna vrata. Le, da ima 200 sob več od njega – kar 354. Poleg tega ima 10 konferenčnih dvoran, ki za razliko od ostalih ljubljanskih hotelov ne ždijo po kletah ali središčih stavb, temveč jih osvetljuje sončna svetloba in krasijo izjemni razgledi. Največja med njimi sprejme 450 gostov. Hotelski bar, fitnes (v zameno za navadno prazne hotelske bazene) in garaža za 120 vozil ga dopolnjujejo.

Zlatarna Celje je leta 2016 od avstrijske družbe Erste Group Immorent kupila zemljišče ob poslovni stavbi Telekom Slovenija in leta 2019 pričela z gradnjo. Mejnika, ki bi označil odprtje hotela, premišljeno ni bilo. Soft opening pa poteka že od letošnjega avgusta. Da se

lepo polni, smo se prepričali na lastne oči, ko smo se ob 19. uri zbrali pred oljko ob vhodu. Martin pa nam je dokazal, da osebje hotela zna z gosti. Potem smo začeli ogled!

Ob koncu smo se namestili v dvorano Safir in se posvetili drugemu delu srečanja – okrogli mizi z dr. Branko Javornik. Dolgoživost in zdravoživost je vsekakor zanimiva tema! Poslušali smo in strigli z ušesi!

Branka Javornik je Korošica, rojena v Slovenj Gradcu. Za njo sta Kemijska tehnična šola v Rušah in študij na Biotehniški fakulteti v Ljubljani, ki jo je spoznala na vseh možnih nivojih: od študentke do mlade dame nemirnega duha, na radovednem plezanju po kariernih, akademskih stopničkih, vse do redne in nazadnje zaslužne profesorice. Ukvarjala se je z genetiko in biotehnologijo rastlin in gliv, zgolj navidezno dolgočasje, ki pa ji je prinašalo tudi veliko veselje, saj je odlično izbirala »objekte« proučevanja in tako se je seveda zlahka zgodilo, da se je na proučevalnih laboratorijskih steklih pojavila zanimiva stvar. Potem je preiskovala tudi žlahtenje hmelja ali pa je iskala odgovore na vprašanja, ali je boljši makedonski ali črnogorski Vranec, kako je z Refoškom, Teranom, z avtohtonostjo slovenske oljke...

O staranju smo slišali vse mogoče, nenazadnje je v letošnjem letu to že tretji razgovor na temo slovesa mladosti... Staranje naj bilo na splošno biološki proces postopnega slabšanja funkcij organizma in posledično zmanjševanje telesnega ravnovesja in povečane občutljivosti na različne spremembe. Intenzivne

raziskave staranja so v zadnjem obdobju pokazale možnosti za preprečevanja ali upočasnitev procesov staranja in s tem zmanjševanje pojavnosti značilnih znakov oz. tegob staranja in bolezni, povezanimi s staranjem. In v to smo se poglobili in izvedeli, v katerem grmu tiči zajec.

Potem smo seveda vzdignili kozarce in nazdravili! Na večer! Na klub! Na njegove sekcije! Na nas!

In čutiti je bilo novo, zlato energijo kluba, ki smo jo nenazadnje, na zadnji seji UO KKL, 6. decembra, dobesedno presejali iz pogorišča, ki ga je klubu zadala egoistična, škodljiva in nedopustna dejavnost naših treh članic, ki so pozabile, da je vsaka sekcija delo in izplen dejavnosti članov in vsled tega last KKL. Kulinarična sekcija se zdaj zlato na novih temeljih, ki smo jih zastavili, članice, ki so pozabile, kaj je etika in morala (da o genih in izobrazbi ne govorim), pa bodo to verjetno spoznale z zamikom!

Klub Korošcev Ljubljana ima nove cilje in člani so, tudi na srečanju v Hotelu Plaza, dokazali, da si novosti in predvsem novih srečanj želijo in veselijo! Pravzaprav zelo!

In spet bo fajn! KKL živi in cveti zaradi dela članov!

Besedilo: Renata Picej

Foto: Marjan Štriker in Renata Picej

GMM

PROIZVODNJA

nudimo vam

CNC rezkanje in struženje

varjenje

laserski razrez

barvanje in cinkanje

CNC krivljenje

sestava komponent
in produktov

razvoj, prototipiranje
in testiranje izdelkov

preobliskovanje

zaupajo nam

trend
routing technology

TTI

BOSCH
Invented for life

exact
Pipe Cutting System

CEDIMA

REMS
for Professionals

Brunswick

StanleyBlack&Decker

GMM PROIZVODNJA d.o.o. Cesta dr. Jožeta Pučnika 10 1290 Grosuplje Slovenija, EU

+386 (0)1 78 66 504

info@gmm.si

www.gmm.si

OD BELE KRVI DO ŠTEVILKE 112 IN LJUBEZNI DO KOROŠKE

2. FEBRUAR 2023, LJUBLJANA

OKROGLA MIZA

Klub Korošcev Ljubljana je tega četrтка, 2. februarja 2023, sprejel medse Korošico, ki naj bi povedala nekaj o zdravem, kakovostnem in daljšem življenju, odpravljanju dejavnikov tveganja, ki nas ogrožajo, ter kako na Koroškem skrbe za zdravje bolnikov. Toliko o pričakovanju. To, kar smo doživeli, pa je bilo veliko, veliko več. Njene besede so pljusknile daleč čez rob stroke in v prostor vnesle milino besed poznavalke življenja, zdravja, človeka. Medicina je le del njene osebnosti, ki jo najprej izpolnjuje srce. Njeno srce! Zato se zdi kot prava koroška zavetnica srca, tistega, ki bije v ljudeh in mu je treba kdaj pomagati, da zdrži in preživi. Zagrizena zagovornica preventive, izobraževanja, zdrave hrane in predvsem, uporabe številke 112, ko pride do »tiste« značilne bolečine, nas je navdušila. Kar je povedla, je bila neprisiljena učna ura, polna pomembnih dejstev; mimogrede pa smo izvedeli, da poleg rdeče krvi poznamo tudi belo... No, izjeme imajo tudi modro.

Naša predavateljica, **prim. Cirila Slemenik Pušnik, dr. med., spec. intern**, je članica Slovenskega zdravniškega društva od leta 1985. Predsednica Koroškega zdravniškega društva od leta 2012. Članica Združenja kardiologov Slovenije in Evropskega združenja kardiologov. Aktivna strokovna sodelavka Društva za srce na Koroškem ob ustanovitvi. Strokovna mentorica Koronarnega kluba Mežike doline od leta 2005. Ustanoviteljica in predsednica Koroškega društva za zdravje – KOVITA. Ena izmed glavnih pobudnic za uveljavitev in priznanje telemedicine v Slovenskem prostoru od leta 2014 do danes.

Vse to in veliko več se skriva za kariero zdravnice, ki je odraščala v Tomaški vasi, obiskovala šolo v Turiški vasi in Šmartnem pri Slovenj Gradcu, kjer je spoznala vaški živelj in čutenje človeka, povezanega z zemljo, gozdom in živalmi ... Od tu njena ljubezen do narave in Koroške. Na Gimnaziji Ravne je maturirala leta 1977, na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani je 12. 12. 1983 prejela naziv doktor splošne medicine in se vmes še poročila ter rodila hči Majo, zdaj že zdravnico v SP Slovenj Gradec. Med stažiranjem se je zatem leta 1984 rodil še sin Tine, danes zapisan koroškim vodam. Potem pa je Cirila na polno zaplavala v globoke in nepredvidljive vode medicine, najprej kot splošna zdravnica v ZD Ravne na Koroškem, kjer je delala v različnih ambulantah - od Radelj ob Dravi do Črne na Koroškem. Potem pa je leta 1986 pristala v SB Slovenj Gradec, takrat pod predstojništvom prof. dr. Iva Raišpa, in se je zaposlila na Oddelku za interno medicino. Leta 2013 ji je Ministrstvo za zdravje podelilo naziv primarij, v istem letu pa ji je ZZZS na podlagi dela priznala specializacijo za kardiologijo in vaskularno medicino. Vključena je bila v mednarodne projekte.

Navdušen avditorij v prostorih rednih srečanj članov Kluba Korošcev Ljubljana, v Kavarni KAVA-ČAJ.

V zadnjem času se poglobljeno ukvarja s področjem kroničnega srčnega popuščanja in z rehabilitacijo bolnikov po prebolelem miokardnem infarktu. S sodelavci razvija model obravnave bolnikov s kroničnim srčnim popuščanjem od leta 2007, ko je bil vzpostavljen interni register bolnikov s srčnim popuščanjem. Dolga leta je strokovni vodja Koronarnega kluba Mežiške doline in v okviru le-tega je na Koroškem postavila mrežo AED, ki jo širijo po vsej Sloveniji. Množično poučujejo laično javnost ter uvajajo učenje oživljanja v osnovne in srednje šole (kot prvi v Sloveniji).

Velika plaketa občine Ravne na Koroškem 2016, naziv Častne članice Slovenskega zdravniškega društva 2022, predvsem pa Odličje Zdravniške zbornice Slovenije, ki ga je lansko leto prejela kot zaslužni član zbornice za svoje delo; zagotovo ne zgolj in samo v vlogi zdravnice in specialistke, temveč tudi za vso (in še vedno neizpeto) energijo, ki jo nesebično deli

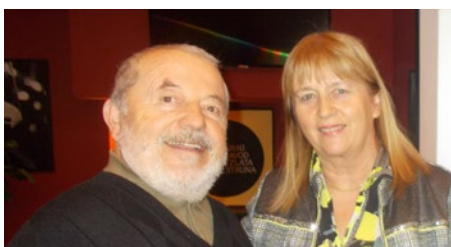
ljudem in bolnikom ter predvsem tudi zato, ker v svojih »čevljih za nove, prve, pionirske in neraziskane poti«, utira pot stroki, negi in zdravju. Priznanja so priče velikega formata zdravnice Cirile!

Izvedeli smo tudi nekaj več o koroškem zdravstvu, ko je bila SB Slovenj Gradec predstavljena kot osrednja zdravstvena inštitucija na sekundarnem nivoju. Koroška regija šteje 70.683 prebivalcev, skupaj s Savinjsko-Šaleškim območjem pa 257.226. Bolnišnica ima 993 zaposlenih in 304 bolniških postelj. Na 14 oddelkih in treh enotah.

Predsednik KKL, mag. Janko Arah, in dr. Cirila Slemenik Pušnik na koncu predavanja kar nista mogla zaključiti srečanja; vprašanj je bilo še in še.

Ob njej se zdi, da ima vsaka diagnoza rešitev! Dr. Cirila Slemenik zasluži globok poklon Koroške in Slovenije! Hipokrat bi se ji zagotovo globoko priklonil!

Besedilo in foto: Renata Picej

NAMIBIJA PO NAMIBIJI 2. FEBRUAR 2023

OKROGLA MIZA

Skupina 16 prijateljev, ki so sicer vsi člani KKL, je v času od 16. - 29. novembra 2022 obiskala Namibijo, deželo na jugozahodu Afrike, ki je ime dobila po puščavi Namib ("obsežno ozemlje"). To je druga najredkeje naseljena država na svetu, takoj za Mongolijo. Namibija je neodvisna od leta 1990. Do konca prve svetovne vojne je bila nemška kolonija, potem pa je bila pod upravo sosednje Južnoafriške republike.

Po Namibiji so prevozili več kot 4000 km in sicer v predelanem kamionu, ki je postal njihov avtobus, kuhinja in shramba. Spali so v kampih, šotore so si morali sami postaviti vsak večer in jih zjutraj že pred zajtrkom popraviti. Za skupino so skrbeli vodič Dmjan, voznik Baby in kuharica Salma. Kratek panoramski prelet nad puščavo jim je omogočil, da so še bolje spoznali mogočnost in prostranost puščave.

Skupina je obiskala naslednje kraje:

Sestriem (najvišje rdeče sipine na svetu), kjer so se bosci povzpeli na eno izmed sipin, visoko 80 m. To je bilo noro in nepozabno doživetje.

Dead Vle, posušeni predel, kjer 1.000 let stara posušena drevesa stojijo na belem pesku usahlega slanega jezera.

Walvis bay je drugo največje namibijsko pristaniško mesto ob Atlantskem oceanu, ki je polno velikih in malih roza flamingov. V mestu so poskusili eno najboljših črnih kav na svetu.

Swakpomund je najbolj priljubljeno letoviško mesto v Namibiji, kjer se nemška urejenost prepleta z namibijsko preprostostjo. Izjemoma so večerjali in prenočevali v hotelu.

Skeleton coast je obala okostij kitov in morskih levov. Bušmani so to območje klicali "Zemlja, ki jo je Bog naredil v jezi". Portugalski pomorščaki so jo poimenovali "Vrata v pekel".

Slikoviti kamp pod stožčastim Spitzkoppe, 1.728 m visokim "namibijskim Materhornom" jih je očaral z raztresenimi skalami različnih velikosti in nenavadnih oblik, zloženimi v čudovite kompozicije, "kot bi se Bog igral sredi Namibije". Tu so po večerji zakurili taborni ogenj in prepevali dolgo v noč.

Darmaland, kjer so se srečali s pripadniki plemena Himba in spoznali plemena Damara, Nama in Herero. Danes živi še okoli 80.000 Damar, nekaj jih je v "živem muzeju" v kulturni vasi in so tržno naravnani (izdelovanje nakita, zdravilstvo, kurjenje ognja itd.).

Opuwa, mesto na koncu črnega sveta, kjer težko srečaš belega človeka in od koder brezpotja vodijo v zaselke Himb. Himbe so zanimivo nomadsko pleme, ki še danes živi po starodavnih izročilih in se s svojimi čredami koz in krav seli za vodo. Pozdravljajo se z "moro, moro" in radi plešejo oz. poskakujejo. Ženske se zjutraj natrejo z mešanico masla, okre in aromatične smole, ki jih poživijo, osvežijo in varuje pred soncem (se sploh ne umivajo, pa vseeno dišijo). Zgoraj niso oblečene, razkrita prsa so nekaj normalnega. Tudi tu so izjemoma prenočevali v lokalnem hotelu.

Etosha, narodni park, ki se razprostira na površini velikosti Slovenije in nudi varno divjino divjim živalim (sloni, levi, žirafe, gnuji, zebre, antilope, nosorogi ...). Zvečer so jih iz skrivališča opazovali, ko so prihajali na vodno napajališče tik ob kampu; ena žival za drugo, počasi in previdno.

Kalahari, puščava oz. pol sušna preščena savana, ki se iz Namibije razširi še v Bocvano. V teh krajih živijo Bušmani (pleme grmčarjev), znani tudi iz filma "Bogovi so padli na glavo".

Menda so se v Namibijo preselili pred 30 - 40.000 leti in so eno najstarejših poznanih plemen. Živijo v plemenskih skupnostih, so nomadi, nabirajo hrano in lovijo, njihov jezik je sestavljen iz besed in klikov, nekakšno nerazumljivo žlobudranje. Živijo v enakopravni skupnosti moških in žensk, ukvarjajo se z zdravilstvom, umetnostjo (poslikave) in veliko časa posvečajo počitku in zabavi (ples). Meso pečejo na ognju, ki ga zelo spretno zane-tijo ob vsaki priložnosti. Turizem je tudi zanje drobtinica gospodarske priložnosti - prikazovanje njihove kulture jim pomaga preživeti.

Skupina je večerjala v lokalni restavraciji, kjer so pokusili meso treh divjih živali, zebre, gnuja in oriksa. Pred tem so si ogledali še farmo gepardov, najhitrejših živali na svetu.

Videli so tudi **meteorit Hoba**, ki tehta več kot 60 ton in leži zaradi svoje teže točno tam, kamor je padel.

Windhoek, glavno mesto velikosti Ljubljane s 322.000 prebivalci so si ogledali na koncu potovanja. Daje vtis nemškega mesta, je čisto in bolj sproščeno, z vplivom nemške kulture v arhitekturi in kulinariki (ogled Christuskirche, parlamenta in trdnjave Alta Fesa.)

Na koncu jim je preostal povratni let 8.200 km nazaj na frankfurtsko letališče in domov v Slovenijo. Iz Namibije, popotniškega raja, ki ga je ustvarila največja krutost narave, so se srečno vrnili v domovino, v raj pod Triglavom. Toda Namibija jim bo za vedno ostala v spominu in v njihovih srcih.

Besedilo: Edi Kopusar

SLOVENIJA ALI SLOBEEENIJA? 6. APRIL 2023

OKROGLA MIZA

Dr. Tomaž Čas je človek, ki ga laž ne zmedel Dušo in telo, tako slovenske milice oz. policije, pozna! Pozna pa tudi čas, v katerem se je Slovenija samoosvajala, kajti – to se ni zgodilo le v letu 1991! Zdaj vodi Zasebno šolo za varnostno izobraževanje. Pravi: »Zgodovino naj pišejo zgodovinarji!« Tudi osamosvajanje Slovenije naj pišejo oni in ne politiki!

Smo sedli v klopi in poslušali

Čas – zasebna šola za varnostno izobraževanje je srednja šola, ki s programi za odrasle nudi kopico novih znanj in spretnosti, ki jih sedanje strokovne in poklicne šole ne nudijo. Gre za nacionalni varnostni sistem Republike Slovenije. Za znanja o policiji, slovenski vojski in varnostno obveščevalnih službah. Sem sodi tudi in predvsem področje osebnega varovanja oz. zasebnega varstva. Gre za znanja, pridobljena v javno veljavnem programu srednjega strokovnega izobraževanja. Torej V. stopnje, s pridobljenim nazivom Tehnik varovanja.

A nismo se zadrževali s šolskimi predmeti Časove šole. Pravzaprav smo se takoj zavihteli na časovno premico, ki nas je vozila od začetkov Časovih znanj in izkušenj ter vihrali skozi čas, od socialistične države (ko nam je bilo tako zelo hudo), do današnje demokratične države, kjer se med cedi vsem tapravim Slovencem in vsem drugim, ki smo jih posvojili in jim košarico dobrot postavili že za dobrodošlico. Sama ljuba sreča in mahanje z zastavo zmage! Žal jo zlahka hitro zmešaš s kakšno drugo; nam je manjkalo samozavesti za kaj drugega? Vsaj

za lipov list ali pa blejsko panoramo? Ali sonce na sinji podlagi? Zdaj, ko smo pod svobodnim soncem in imamo sinje morje. Seveda zgolj in samo toliko, kolikor ga je še ostalo zaradi neznanja slovenskih politikov. Da bi svet vedel, da smo Slovenija in ne Balkan vse do Sibirije!

Premisa – Slovenija se je rodila 25. junija 1991?

Ali prej res ni šlo za Slovenijo? Kaj za eni tipi pa so bili tisti Maister, pa Malgaj, pa borci NOB-eja? Pa vsi tisti, ki so konec 80-tih in v začetku 90-tih pripravljali »teren« za to? Kdo je torej rekel, da se je vse začelo tistega junija? Ja, tako piše v ta pravih knjigah, ki so jih pisali ta pravi ljudje! Iz časa, ko so Slovenijo obiskali sveti štirje kralji in, ne, seveda niso prinesli sveto kadilo, zlato in miro in niso se imenovali Boltežar, Miha in Gašper, pač pa Dimitrij, Janez, Lojze in Jelko, porodničarji Slovenlandije, zaslužni za rojstvo Slovenije, dežele demokracije, dobrobiti, veselja, sreče in radosti.

Akcija sever ni bila klasična akcija, temveč pomemben del osamosvojitvenih procesov. Pomenila je veliko več, kot zgolj preprečitev mitinga resnice, ki je bil načrtovan v Ljubljani 1. decembra 1989.

Tudi Slovenija ima svojo embrionalno fazo in se ni rodila po brezmadežnem spočetju

Smo začeli tam pri naši Koroški, od koder dr. Čas, iz Radelj ob Dravi, tudi prihaja. In pri Akciji Raduša, ko je po komandi, takratni mladi

miličnik s Tomosovim 5 brzincem zdirjal v Bistriški jarek, da pogleda, kaj se dogaja. Pisal se je 22. junij 1972, ko je prišlo v zaledje Radelj iz Avstrije 19 ustaških diverzantov... In iz česar je izšlo še veliko akcij, takšnih in drugačnih, mnogo procesov, preden je Slovenija ugledala luč sveta.

Od takrat do danes smo na časovni premici v grobem spremljali embrionalno fazo in porod Slovenije ter rekli o tem in onem nekaj več. Postali pa smo in se zadržali pri Akciji Sever, ki sicer, tako dr. Čas, ni niti začetek, niti konec osamosvojitvenih procesov. Pomembni procesi in dogodki so se nenehno stopnjevali in zaostrovali, kar je povzročalo nove in nove akcije, vse do osamosvojitvene vojne, v kateri sta slovenska milica in slovenska teritorialna obramba opravili zgodovinsko vlogo.

To je knjiga dr. Časa, za katero je dr. Manca Jogan v recenziji zapisala tudi: »Za slovensko družbo je po nastanku samostojne države značilno, da si zasluge za uresničitev te "stolletne zamisli" prilašča le peščica sodelujočih in to tista, ki je bila nosilka prevrata družbenega in političnega sistema, tista, ki je na prapor demokracije pripela izrazito zanikovalsko držo in potrebo po uničenju vsega, kar je bilo doseženega v času "samoupravnega socializma" in skupne države SFRJ.

In: »Prav prekrejevalska akcija samooklicanih borcev za demokracijo je spodbudila avtorja, da je pripravil to dokaj obsežno delo, v katerem je – kot eden od zgodovinsko najbolj pristojnih za oblikovanje celovitega spomina-intelektualno pošteno predstavil eno od ključnih akcij, ki jih je opravila slovenska policija (takrat imenovana milica) v odločilnih razmerah za nastajanje samostojne države.«

Zgodovina je lok časa

Med 6. aprilom 1942 in 6. aprilom 2023, ko smo se v zaledju Ljubljane, pri Pržanu, člani KKL v okviru okrogle mize, zatekli v objem dejstev o tem, kako smo Slovenci postajali Slovencejlni in od naroda in ljudstva vstopili v čas državljanstva in državljanov, pa davkoplačevalcev, je preteklo 81 let. Fascinantno, kako nas je dr. Tomaž Čas popeljal skozi polpreteklost in z dovršenim znanjem, izkušnjami in vedenjem vodil skozi zagonetke časa, kjer naj bi vse do znamenitih »osamosvojiteljev« vse spalo in letargično čakalo na ta prave borce za svobodo. In na ta pravo, svobodno in samostojno Slovenijo!

Vrtoglavo strma kariera

Dr. Čas je svojo bleščečo kariero začel leta 1968 kot kadet šole za miličnike v Tacnu in si potem za prvo delo izbral delo v domači policijski postaji Radlje ob Dravi. Kasneje konča Višjo pravno šolo v Mariboru in znova pristane, tokrat kot vzgojitelj, v Tacnu. Naslednja postaja je Oddelek srednje šole za miličnike v Mariboru. To je čas, ko konča pravo na Pravni fakulteti v Ljubljani. Seli se na vrh postaje policije Maribor, pa Ljubljana, in leta 1977 pristane na Inšpektoratu milice Upravne javne varnosti Maribor. Kmalu zatem gre znova v Ljubljano, v sektor za organizacijo in razvoj milice v Upravi milice Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Karierna pot postane vse bolj strma; 1988 je glavni republiški inšpektor milice, pa poveljnik posebne enote milice Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Njegova magistrska naloga nosi naslov: »Konflikti med miličniki in občani pri kršitvah javnega reda in miru.«

Sledilo je delo v vodstvu policije, pa predavateljska kariera. Postane dekan Višje šole za notranje zadeve, član Senata Univerze Ljubljana, predsedla na Ministrstvo za notranje zadeve in postane svetovalec vlade. Doktorira na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani in postane doktor obramboslovja. Pa to še ni vse.

Ministrstvo za notranje zadeve in Policija mu prežemeta življenje. Policijsko in kazensko pravo, pa ne zgolj to, mu krojita delo. Svojo delovno kariero konča na Ministrstvu za obrambo, kot državni sekretar. Tako je sodeloval tudi pri projektih, povezanih z vstopom v NATO in EU, ter pri pripravi Resolucije o strategiji nacionalne varnosti RS.

Pa tudi to še zdaleč ni vse! Spoznamo, da je naš predavatelj sila kompetentna oseba za tematiko osamosvajanja Slovenije. Milica in policija, dvojina v ednini, sta nam postregli s svojo veliko vlogo tudi v trenutku rojevanja in rojstva naše sedanje države. In bilo bi dobro, ko bi knjigo dr. Časa prebralo čim več ljudi, da bi spoznali njen DNK, njen pomen in vlogo ter poslanstvo, ki je vendarle zaščitniška vloga človeka.

Kar smo videli v zadnjem času, ni prava slika in minister, ki z represijo in grožnjami skrbi za svoj narod, je minister, ki spada zgolj v Butale. Tam lahko vsak dan kriči: »Hop Cefizelj, pa te imam! Samo Slovenci nismo Cefizlji in tudi Slovencejlni ne! Vsaj v večini ne! Kar nekaj nas je, ki vemo, da vsaj eden od 4 kraljev osamosvajanja ne ve, da v tej lepi deželi nismo vsi ovce. In mi si Slobeenije ne želimo!

Dve knjigi z naslovom 30. obletnica Akcije sever je klub dobil v dar.

Besedilo in foto: Renata Picej

Apartmaji Jurenc

- ① Moravske Toplice
- ② Maribrosko Pohorje
- ③ Terme Olimia

T: 041 626 982

E: info@apartments-jurenc.com

Z BLEJSKO PLETNO NA ZAHOD! PO VSEH PRAVILIH EU! 8. JUNIJ 2023

OKROGLA MIZA

O, ježešmarija! O, Marija in Jožef! O, moj bog! Ne, razen boga nas ne reši nihče več, ker je to nemogoče. V četrtek, 8. junija, ko smo se v centru Ljubljane, na Cigaletovi ulici 8, zbrali v prostorih Združenja za zakonito lobiranje Slovenije in prisluhnili **Mihaelu Ciglerju**, ki je poskrbel za izjemno okroglo mizo, je znova postalo jasno, da v Sloveniji ne vemo niti kaj je demokracija, kaj država in sploh ne, kaj je lobiranje. In niti tega ne vemo, kako nas bosta Evropa in svet udarila v kratkem, kajti mi smo z našimi politiki, diplomati in strokovnjaki za vsakršno področje in tudi komuniciranje in lobiranje, daleč od evropske in svetovne demokratske aorte. Npr. z eno samo samcato administratoriko na ministrstvu, zadolženo za energetska prihodnost, ki sliši na ime vodikova energija! Pa to je samo ena stvar, a strašno važna za prihodnost, ko bomo morali pridobivati energijo brez toplogrednih plinov. Kje je še vse drugo?

Ko je prvi mož vlade začel kariero kot predsednik vlade (tisti, ki so mu všeč nutrije, pa verjetno kmalu tudi pižmovke in drugi po potrebi izbrani glodalci), je izjavil, da se z lobisti ne namerava sestajati. Seveda, razumljivo. Pozna slovensko specialnost – lobiranje za svoj žep. Lobiranje za svoje dobro! To pa je daleč od pravega lobističnega poslanstva – lobiranja za javno dobro. No, predsednik si je potem kmalu premislil!

Mihael Cigler in njegovo podjetje MC Public Affairs uspešno zastopa različna mednarodna podjetja in korporacije, javne ustanove in vladne agencije, mala in srednje velika

podjetja ter nevladne organizacije oz. civilno družbo. Na podlagi dolgoletnih izkušenj pri vseh vrstah vprašanj regulativne politike, svojim partnerjem ponuja najboljše storitve na področju zakonodajnih in izvršilnih ter javnih zadev, investicijskih vprašanj, naložb in korporativnih komunikacij. To je torej nekaj drugega kot vplivanje na dohtarje za nakup postelj Kliničnega centra, pa stentov za žile, nenazadnje lobiranje v Hočah, kjer je šlo za najbolj rodovitno zemljo...

Register lobistov Slovenije, ki ga vodi Komisija za preprečevanje korupcije na podlagi 14. alineje drugega odstavka 76. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ima 83 članov.

Združenje za zakonito lobiranje Slovenije s svojim delovanjem skrbi za razvoj lobistične stroke v Sloveniji s poudarkom na uveljavitvi kodeksa poklicne etike za lobiste in spremlja spremembe na področju dobrih praks in zakonodaje, sledeč vzornim primerom iz Evropske unije ter širše po vsem svetu. V nadaljevanju

si prizadeva za postopno profesionalizacijo zakonitega lobiranja v Sloveniji po zgledu najbolj razvitih demokracij. Poleg tega je združenje tudi članica organizacije Public Affairs Community of Europe (PACE).

Lobist je človek, ki mu etikala, morala in konsistentnost predstavljajo steber njegovega delovanja na nekem področju. Npr., ko smo že pri evropski politiki in članstvu v EU, na področju evropskih institucij in evropskih zakonodajnih procesov. Vedno s ciljem pred očmi, ki je zavezan javnemu dobru, Slovencem torej in našim življenjem.

Lobiranje po Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK) je torej delovanje lobistov, ki za interesne organizacije v javnem življenju izvajajo nejavno vplivanje na odločanje. Državnih organov, bank, organov lokalnih skupnosti, nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter na odločanje državnih organov, razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov, postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov.

Ko nam je Cigler, ki je seveda Korošec - iz Prevalj, in deluje med Brusljem, Luksemburgom, Londonom in Slovenijo, razlagal, kaj vse lahko lobiranje prinese in to za dobro države in državljanov, smo samo poslušali. In tako dve uri, ki sta minili v trenutku, ker je bilo predavanje tekoče in zanimivo. Še predsednik je oživel in se prvi postavil v vrsto za penino; na začetku in na koncu!

Meni pa je po mislih jadralo dejstvo, za kaj vse so nas slovenski lobisti že spravili, ne samo, da so v Sloveniji poskrbeli, da ima po-

jem »lobiranje« negativen predznak, ampak tudi ob denar so nas spravili, s katerim so potem ustvarjali bančne zaloge na Kajmanski otokih, Cipru, v Panami,... in na svojih barkah gostili politike, gospodarstvenike in druge, ki si v urejeni demokraciji in pravi državi tega pač ne bi smeli dovoliti.

Se mi zdi, da sledimo razvitemu zahodu na poseben – pač slovenski način. V blejski pletni, ki smo jo splavili na točki G Savudrijske vaje in zdaj hitimo veslati in obračati vesla čez celo Adrio do Sredozemlja in čez Atlantik, kamor bomo »na roke« priveslali ravno pravi čas, da bomo prisostvovali že propadu tehnologije pridobivanja vodikove energije in bo na pohodu že nekaj čisto novega. Tolažba je lahko v tem, da smo pletno do morja pripeljali po vseh pravilih, ki jih dovoljujejo zakoni Evropske unije. Vozili smo po predpisani hitrosti, s pravilno napumpanimi gumami, z električnim tovornjakom in smo do pičice natanko upoštevali prav vse. Samo paziti bomo morali, da nas v okolici Palagruže ne bo potopila kakšna hitra in okretna falkuša s turisti iz Visa! Hrvati medtem, seveda skupaj z množico drugih, na zahod potujejo s hitrimi letali in se pripravljajo, da bodo pravi čas začeli z razvojem tehnologije, ki bodo zagotavljala njihov obstoj še čez 100 let.

No, in Nikola Tesla se je v nebesih nedavno zagotovo smehljajal, ko so ob hrvaškem Dnevu državnosti Niagarski slapovi zažareli v barvah hrvaške šahovnice. Kdaj bi se česa podobnega spomnili Slovenci? In znali to tudi zlobirati? Pa še potem bi se najverjetneje slovensko zastavo zamenjalo z rusko...? Je bilo pestro, saj smo zaključili okoli 23. ure.

Besedilo: Renata Picej
Foto: Drago Kompan, Renata Picej
in Metka Arah

ZAPISNIK POSVETOVALNE SKUPINE

8. NOVEMBER 2022, 18:00

Prisotni: Janko Arah, Bojana Jurenc, Mira Vidmar, Renata Picej, Drago Kompan, Marijan Štriker, Alenka Kresnik, Janez Kožuh, Daniela Čehovin, Vida Slivnik, Mimica Herakovič

Dnevni red:

1.

Obravnava aktualnih dogajanj v društvu in priprave na praznovanje 30. letnice obstoja našega društva

V uvodnem delu sestanka je predsednik KKL Janko Arah predstavil svoje ugotovitve o delovanju posameznih članic in članov KKL v zvezi z nameravano izdajo knjige v okviru KKL, v kateri bi bilo predstavljeno večletno uspešno delovanje kulinarčne sekcije KKL. V okviru omenjene sekcije je bilo v petletnem obdobju njenega delovanja organiziranih 30 dogodkov, večinoma v Ljubljani, 3 od njih na Koroškem, ena pa v Koroški Avstriji.

Predsednik KKL Janko Arah je povzel dogajanja in dogovore, ki so bili v zvezi z nameravano izdajo knjige sprejeti v preteklosti na sejah UO KKL in kasneje na v te namene ustanovljenem uredniškem odboru. Prisotne je seznanil tudi z dogovorom s Pokrajinskim muzejem Slovenj Gradec o sodelovanju pri izdaji knjige, tj. strokovna pomoč gospe Brigitte Rajšter in fotografa gospoda Toma Jeseničnika, ki bi izdelal fotografije jedi, pripravljenih po receptih naših mam in babic za koroške jedi, ki bi

bile predstavljene v nameravani izdaji knjige v okviru KKL. Sestanek je bil organiziran z direktorjem Pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec gospodom Tadejem Pungartnikom in gospo Brigito Rajšter, s strani KKL pa sta bila prisotna predsednik Janko Arah in vodja kulinarčne sekcije KKL Doroteja Omahen.

Doroteja Omahen je pripravila predlog za sestavo uredniškega odbora za izdajo knjige, s katero naj bi tudi počastili 30 letnico delovanja KKL.

Do zapletov je prišlo, ko je Doroteja Omahen, predsednica uredniškega odbora, hotela biti avtorica in urednica knjige, kar je bilo po mnenju ostalih članov uredniškega odbora nesprejemljivo, saj so aktivnosti v kulinarčni sekciji potekale v okviru delovanja aktivnosti KKL in z aktivnim sodelovanjem posameznih udeleženk in udeležencev na dogodkih. Stroške najema prostorov za organizacijo kulinarčnih dogodkov v Ljubljani je v višini 50 % pokrival KKL iz prispevka letnih članarin članov in članic KKL, preostanek potrebnih sredstev za organizacijo kulinarčnih dogodkov pa so pokrivale udeleženke in udeleženci na dogodkih. Recepti za koroške jedi, ki so bili uporabljeni, so bili zbrani iz različnih virov in s prispevki udeleženk in udeležencev kulinarčnih dogodkov.

Po drugi seji uredniškega odbora je 25.10.2021 Doroteja Omahen sporočila članom uredni-

škega odbora in dne 17.11.2021 še članom UO KKL, da bo knjigo izdala v lastni režiji in ne v okviru KKL-a. Ta njena odločitev je bila veliko presenečenje in razočaranje, še posebej za tiste stalne članice in člane kulinarčne sekcije, ki so pri organizaciji dogodkov aktivno sodelovali in tudi vse tiste, ki so na dogodkih kuhali z zanosom in veliko prizadevnostjo; povzročila je pravi revolt v društvu. Vseh srečanj, ki jih je pripravila kulinarčna sekcija KKL, se je udeležilo skoraj 100 društvenih članov in članic in mnogi med njimi so iskali in pridobili recepte koroških jedi od svojih sorodnikov in jih posredovali Doroteji Omahen, ki je skupaj z ožjimi sodelavci opravila izbiro receptov, po katerih so udeleženke in udeleženci vsakokratnega kulinarčnega srečanja pripravljali in kuhali jedi. Tako so društveni člani za potrebe kluba zbrali več kot 100 receptov, ki so bili zbrani namensko za potrebe delovanja kulinarčne sekcije in tudi uporabljeni izključno pri organizaciji in izvedbi dogodkov v okviru delovanja KKL.

Upravni odbor je 11.5.2022 Dorotejo Omahen razrešil kot vodjo kulinarčne sekcije in sprejel sklep, da mora na sedež društva dostaviti vso gradivo, ki je nastalo v zvezi z realizacijo 30-tih Koroških kuharj v okviru delovanja kulinarčne sekcije, kar pa do danes še vedno ni izpolnila.

Izpolnila pa je svojo napoved, da bo knjigo izdala sama, o čemer smo bili seznanjeni ne-

kateri člani KKL preko objave napovedane predstavitve knjige v mesecu juniju 2022 v Pokrajinskem muzeju v Slovenj Gradcu, v začetku oktobra v Etnografskem muzeju Ljubljana, sledila pa je še predstavitev knjige v Celovcu.

Pri izdaji knjige je Doroteja Omahen razen gradiva, ki so ga skupno ustvarjali članice in člani v okviru delovanja kulinarčne sekcije KKL, zlorabila dogovor med Pokrajinskim muzejem Slovenj Gradec in si prisvojila storitve Pokrajinskega muzeja Slovenj Gradec, ki so bile dogovorjene in namenjene KKL, tj. strokovna pomoč Brigitte Rajšter in fotografa Toma Jeseničnika.

Knjigo je avtorica in urednica Doroteja Omahen posvetila svojemu možu.

Iz številnih zapisov in fotografij, ki so bile v zvezi s predstavitvami objavljene v medijih, je bilo razvidno, da sta bili z namero Doroteje Omahen, da sama izda knjigo, seznanjeni članici UO Bernarda Lasan in Evita Leskovšek in tudi nova imenovana vodja kulinarčne sekcije Anuška Viher. Vse omenjene so na dogodkih predstavitve izdane knjige aktivno sodelovale, kar je bilo mogoče zaključiti iz fotografskega gradiva, ki je bilo po dogodkih objavljeno v medijih. Na predstavitve knjige razen omenjenih Doroteja Omahen ni povabila nikogar od članov našega društva, vsaj ne, da bi nam bilo znano. Je pa na dogodek povabila članice Sile in nekatere bivše in sedanje politi-

ke in poskrbela za objavo dogodka v številnih medijih.

Na osnovi navedenih dogajanj v našem društvu v tem letu je predsednik KKL Janko Arah podal ugotovitev, da imamo v UO KKL 2 struji:

1. Članice in člani, ki se držijo statuta KKL in na sejah UO sprejetih sklepov in izvršujejo prevzete obveznosti.

2. Članice, ki so delovale v nasprotju s statutom KKL in v nasprotju z na sejah sprejetimi sklepi in niso izvršile prevzetih obveznosti.

Članice UO Bernarda Lasan in Evita Leskovšek ter nova vodja kulinarčne sekcije Anuška Viher so v nasprotju s sprejetimi sklepi UO v zvezi z nameravano izdajo knjige v okviru KKL pristopile k delovanju Doroteje Omahen in s tem podprle zlorabo našega društva in v kulinarčni sekciji sodelujočih članic in članov. Niso pa izvršile naslednje obveznosti, ki so jih prevzele:

- Evita Leskovšek kljub mnogim opomnikom ni izpolnila sprejete obveznosti, da sestavi zapis o dveh četrtkovih okroglih mizah na temo zdravja.

- Bernarda Lasan ni organizirala piknika, kakor je bilo dogovorjeno na sestanku UO v maju 2022.

- Vodja kulinarčne sekcije KKL Anuška Viher kljub telefonskemu opominu predsednika Janka Araha še ni napisala poročila iz Kotljade, ki je bila v maju 2022. Brez posveta z njim in potrebne odobritve predloga s strani UO je danes poslala e- vabilo na druženje kulinarčne sekcije od 18.-20.11.2022 v Vuzenici.

-Po zaključenem poročilu o dogajanjih v društvu v zvezi z nameravano izdajo knjige receptov koroških jedi v okviru našega društva je predsednik KKL Janko Arah pozval vse prisotne, da o dogajanju in vlogi, ki jo je odigrala nekdanja vodja kulinarčne sekcije KKL Doroteja Omahen izrazijo svoje mnenje in, da predlagajo ustrezne disciplinske ukrepe za Dorotejo Omahen in za njenemu delovanju pridružene članice UO KKL Bernardo Lasan, Evito Leskovšek in Anuško Viher.

- Predsednik Janko Arah je prisotne spomnil, da je bil naš klub ustanovljen leta 1993, in prisotne pozval, da izrazijo svoje mnenje glede praznovanja 30. letnice obstoja KKL v letu 2023.

V razpravi so prisotne članice in člani UO in 2 članici KKL, udeleženki dogodkov kulinarčne sekcije, izrazili veliko razočaranje in ogorčenje nad nesprejemljivim delovanjem bivše vodje kulinarčne sekcije Doroteje Omahen in nad priključitvijo njenemu delovanju ostalih treh članic UO KKL.

Večina je svoje mnenje izrazila na osnovi lastnih izkušenj pri delovanju v kulinarčni sekciji, 2 članici UO in 1 član pa na osnovi poročila o podrobnostih o dogajanju, ki jih je na seji UO podal predsednik Janko Arah.

Prevladalo je mnenje, da je potrebno Dorotejo Omahen zaradi njenega delovanja, ki predstavlja grobo kršitev moralnih in društvenih pravil, izključiti iz članstva KKL, prav tako pa tudi Bernardo Lasan in Evito Leskovšek zaradi sodelovanja oz. kršitve osnovnih pravil delovanja našega društva.

Glede večinskega mnenja o izključitvi Bernarde Lasan, je bila Bojana Jurenec mnenja, da je bila le-ta zavedena in da njeno podporo nesprejemljivemu delovanju Doroteje Omahen ne moremo enako obravnavati kot disciplinski prekršek Doroteje Omahen.

Mnenju večine pa se ni pridružila članica UO Daniela Čehovin. Izjavila je, da ne vidi razloga za izključitev Doroteje Omahen iz članstva KKL. Povedala je, da je Doroteji Omahen dovoljenje za objavo receptov njene mame v knjigi avtorice in urednice dala, ker ji je recepte, ki jih je zbirala njena mama, Doroteja Omahen vrnila zvezane v knjigo in ker bi bila njena pokojna mama objave njenih receptov v knjigi zelo vesela.

Večina prisotnih, ki je aktivno sodelovala v kulinarčni sekciji, je bila mnenja, da je bila

kulinarčna sekcija KKL zelo aktivna, na žalost pa je bilo od dogodka do dogodka vedno bolj prisotno spoznanje, da je bila organizacija dogodkov v veliki meri podrejena uresničitvi potrebe Doroteje Omahen po lastni uveljavitvi.

Brez posveta z najožjimi sodelavci je na dogodke vabila fotografe, novinarje, nekatere nastopajoče in goste. Stroške za pogostitev vseh naštetih so pokrivali udeleženci in udeleženci dogodkov. Po lastni presoji je širila krog udeležencev izven našega društva.

Vse navedeno je v veliki meri vplivalo zelo moteče na potek dogodkov in na počutje na dogodkih prisotnih članic in članov KKL, saj je postajala težnja po promociji dogodkov vedno bolj prisotna in vedno bolj moteča in posledično je bilo vedno težje na dogodke pritegniti zadostno število članic in članov KKL. Pobude najožjih sodelavcev v kulinarčni sekciji o potrebnih spremembah, ki bi bile usklajene z željami članic in članov KKL, Doroteja Omahen ni sprejemala in jih je zavračala z odgovorom, da je to njen način vodenja, če pa komu ni všeč, naj prevzame vodenje sekcije.

Po zaključeni razpravi je predsednik KKL Janko Arah poudaril, da je pri odločitvi o sprejemu ustreznih disciplinskih ukrepov za Dorotejo Omahen, Bernardo Lasan, Evito Leskovšek in Anuško Viher potrebno upoštevati generalno preprečitev zlorab imena in članstva našega društva.

UPRAVNI ODBOR

6. DECEMBER 2022, 18:00

Ker je bila večina prisotnih mnenja, da je potrebno Dorotejo Omahen izključiti iz KKL, je bil predsednik mnenja, da se ji ponovno ponudi možnost, da sama izstopi iz našega društva. To je enkrat že storil, pa Doroteja Omahen predloga ni sprejela z izjavo, da se v društvu dobro počuti.

Prisotni so se strinjali, da razgovor z Dorotejo Omahen o našem predlogu v najkrajšem možnem času opravi Bojana Jurenc, podpredsednica KKL. V primeru, da Doroteja Omahen našega predloga ne bo sprejela, bo za odločanje o predlogu UO za njeno izključitev iz članstva KKL potrebno sklicati občni zbor. V našem nazadnje sprejetem statutu namreč nismo več predvideli obstoja disciplinske komisije, ker za to nismo videli potrebe, saj se primer, kot smo ga danes obravnavali, v zgodovini našega društva še ni zgodil.

- Glede proslave 30. letnice obstoja KKL v letu 2023 je bila večina prisotnih mnenja, da je obletnico potrebno ustrezno proslaviti. O načrtu izvedbe proslave se bomo pogovorili na eni od naslednjih sej UO KKL.

Zapisala: Mira Vidmar

Prisotni: Janko Arah, Bojana Jurenc, Mira Vidmar, Renata Picej, Marijan Štriker

Dnevni red:

1. Izključitev Doroteje Omahen iz društva zaradi njenega nemoralnega in neetičnega ravnanja v preteklem letu, ker je zlorabila funkcijo predsednice kulinarčne sekcije društva, predvsem s tem, da si je prisvojila storitve, ki so bile dogovorjene med Koroškim pokrajinskim muzejem in društvom glede izdaje kuharske knjige po receptih naših mam in babic, si prisvojila dokumente oziroma gradivo kulinarčne sekcije, ki ga je hranila pri sebi in ga kljub izrecnemu sklepu UO iz maja 2022 ni vrnila društvu, temveč ga je uporabila za izdajo lastne knjige, in ne nazadnje s tem, da je s svojim delovanjem povzročila pravi revolt med društvenimi člani, predvsem med aktivnimi udeleženci kulinarčne sekcije, ki zahtevajo njeno izključitev iz društva.
2. Praznovanje 30. obletnice obstoja društva
3. Aktivnosti društva v začetku naslednjega leta

Ad.1

K prvi točki dnevnega reda so člani UO prejeli dokument GRADIVO k 1. točki dnevnega reda sestanka UO KKL, sklicanega za 6.12.2022. Gradivo predstavlja utemeljitev predloga za izključitev Doroteje Omahen iz društva. Podpredsednica KKL Bojana Jurenc je prisotne

seznanila z vsebino odgovora, ki ga je v zvezi z obravnavano problematiko poslala Doroteji Omahen kot odgovor na njen e-mail z dne 12.11.2022. Ker so na sestanku prisotni člani UO želeli prejeti vsebino omenjenega odgovora, ga bo predsednik KKL Janko Arah z dovoljenjem avtorice preposlal vsem odbornikom v vednost.

Doroteja Omahen je dne 5.12.2022 vsem članom UO po e-pošti poslala izjavo o njenem nepreklicnem izstopu iz KKL.

Zaradi navedenega novega dejstva so prisotni člani UO KKL soglasno sklenili naslednje:

1. Ugotovi se, da je Doroteja Omahen z izjavo z dne 5.12.2022 nepreklicno izstopila iz KKL, zato se postopek njene izključitve ustavi.
2. Ugotovi se, da je Doroteja Omahen svoji izstopni izjavi priložila pravno mnenje Avtorske agencije za Slovenijo d.o.o. (v nadaljnjem besedilu: AAS) z dne 20.5.2022 in pojasnilo, namenjeno sestanku UO KKL, AAS z dne 2.12.2022, ki sta sestavni del njene izjave.
3. Glede na vsebino dokumentov AAS, ki vsebujejo stališča AAS glede zadev s področja delovanja in pristojnosti KKL, se predsednika KKL zadolži, da zaradi varovanja integritete in ugleda KKL pridobi pri AAS informacije o podlagah in razlogih za opredeljevanje AAS glede načinov delovanja

organov KKL, kot to izhaja iz predmetnih dokumentov ASS.

4. UO se seznanila z vsebino dopisov, ki jih je predsednik poslal mag. Tadeju Pungartniku, direktorju Koroškega pokrajinskega muzeja v Slovenj Gradcu dne 24.5.2022, ga. Nataliji Polenec, direktorici Slovenskega etnografskega muzeja, Metelkova ulica 2, 1000 Ljubljana z dne 19.9.2022 in g. Dušanu Kreblu, predsedniku Sveta ustanoviteljev Koroškega pokrajinskega muzeja, Glavni trg 24, 2380 Slovenj Gradec in g. Tilenu Kluglerju, predsedniku Sveta muzeja Koroškega pokrajinskega muzeja, Glavni trg 24, 2380 Slovenj Gradec z dne 20.9.2022 in soglašala z vsebino teh dopisov ter zavrača subjektivno interpretacijo Doroteje Omahen v izstopni izjavi z dne 5.12.2022 s prilogami kot neutemeljeno.

Ad.2

V razpravi o aktivnostih KKL za naslednje leto so se prisotni člani UO strinjali, da je potrebno z organizacijo t. i. četrtkovih okroglih miz nadaljevati.

Ta četrtek, tj. 8.12. bomo imeli okroglo mizo in hkrati prednovoletno srečanje članov KKL v hotelu Grand Plaza Hotel & Congress Center na Slovenski cesti 60, z začetkom ob 19,00 uri. Najprej si bomo ogledali hotel, nato pa bomo nadaljevali srečanje na okrogli mizi, na kateri nam bo predavateljica dr. Branka Javornik

KOROŠKI VEČER S PLESOM MALO DRUGAČE

7. JANUAR 2023

AVANTURISTIČNA SEKCIJA

predstavila temo »Vitalno staranje« in nas seznanila z izsledki znanosti o dolgoživosti.

Na 1. okrogli mizi v letu 2023, tj. 12.1.2023, bo Bojana Jurenc z nami delila svoje izkušnje in doživetja iz potovanja po Namibiji.

Glede na slab odziv članstva v preteklosti na dvo ali večdnevne izlete so bili prisotni člani UO mnenja, da je potrebno v prihodnje organizirati več krajših oz. enodnevni izletov. Stroške izletov bi lahko znižali z organizacijo prevoza z vlakom ali z drugo vrsto javnega prevoza.

Renata Picej je bila mnenja, da bi bila predstavitvev KKL na Festivalu solzic 2023, ki bo v mesecu maju, zaželena v kakršni koli obliki.

V letu 2023 je predvideno delovanje vseh društvenih sekcij, tj. avanturistične, jadralske, planinske, kulinarične, sekcije za golf.

Ad.3

V zvezi z načrtovano proslavo 30. obletnice obstoja KKL naslednje leto je bilo dogovorjeno, da predsednik Janko Arah kontaktira direktorja Mini teatra Roberta Waltla glede možnosti organizacije proslave v prostorih njihovega gledališča. V primeru pozitivnega odziva bodo razgovor z direktorjem Mini teatra opravili: Janko Arah, Bojana Jurenc in Renata Picej.

Na proslavo 30. obletnice obstoja KKL bomo povabili tudi predsednika Društva slovensko avstrijskega prijateljstva Lovra Sodja in predsednika Kluba koroških Slovencev v Ljubljani Janeza Stergarja.

Sestanek smo zaključili ob 20:15 uri.

Zapisa: Mira Vidmar

Tokrat smo zaplesali malo drugače kot dolej, saj smo na začetku leta 2023 stopili v plesni korak skupaj s Korošci na drugi strani državne meje z Avstrijo Na zanimivi lokaciji in ob presenetljivem obisku udeležencev. Bili smo v Kazinu Velden (Vrba/Velden), v dvorani Casineum, ki je del znamenite igralnice ob Vrbskem jezeru.

7. januarja 2023 smo se udeležili 69. Slovenskega plesa izpod organizacijske taktirke Slovenske prosvetne zveze. Ta je ena od obeh osrednjih kulturnih organizacij, ki v Avstriji zastopa interese koroških Slovencev na področju kulture.

Slovenski ples je najstarejša družabna prireditvev Slovencev na Koroškem in je tradicionalno znan po odlični muziki in še boljšem vzdušju. Zraven pa je treba prišteti še kulinarične delicije, ki so tokrat prišle iz Trsta in sloves je bil potrjen!

Za ples in zabavo sta igrala slovenska ansambla GeDoRe band in trio Tomaža Boškina.

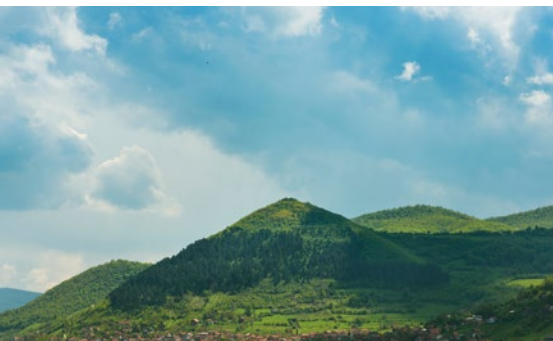
Gostje so prišli iz obeh strani Koroške. Izjemno lep in dobro obiskan ples je združil Korošce in gostil kulturnike, politike, gospodarstvenike in ljubitelje plesa ter predvsem izpostavil predznak »koroškosti«!

Besedilo: Renata Picej

POT K PIRAMIDAM

BOSNA — DEŽELA ZAKLADOV
IN SKRIVNOSTI

Bosna je tam, kamor je bog pripel temnozeleeno oazo gozdov in nepregledne sadovnjake sliv. Bosna je veriga Dinarskega gorovja z robom Panonske nižine na severu in pljuskom Jadranskega morja na jugu; vmes so kot navpične črte postavljene rečne lepoticice (Drina, Tara, Neretva, Bosna...). Bosna je zaklad mineralov, rude, lesa, vode in energij! In ljudi, s srcem pripetimi na svoje ognjišče ter častno besedo kot zakletvo življenja. Ti ljudje znajo posredovati občutek gostoljubja in dobrodošlosti. Bosna je velika učna ura srca!

PIRAMIDE

Sekcija avanturistov je tokrat odšla na pot k veliki skrivnosti sredi Bosne. V Visoko, v dolino piramid, ki je največji in najstarejši kompleks piramidalnih zgradb na svetu. Največja med njimi, piramida Sonca, je s svojimi 270 metri višine tudi znatno večja od svetovno znane Keopsove, s 147 metri. Za razliko od nje se pred bosansko ljudje ne slikajo zgolj s kamelemi in podpirajo komercialni vidik atrakcije, temveč prihajajo na relaksacijo, meditacijo in nego svojega zdravja!

AVANTURISTIČNA SEKCIJA

Rezultati teh srečanj s piramidami, prastarimi, podzemnimi tuneli v kompleksu Ravne 2 (drug nad drugim so naloženi v plasteh in v svoji globini skrivajo suhozide in nad njimi gramozne nanose; svojo mrežo pa napredajo pod celotnim kompleksom piramid), in tumulusi (mi smo bili na tistem v Vratnici in onemeli!), človeku najprej zaprejo usta!

Preveliko dejstev, nenavadnih informacij, potem pa fakti in zgodbe zase. Ljudje, ki jih srečaš in ti iz prve roke povedo, zakaj so tu in kaj so sami doživeli. Potem domačini, poseben vir zgodb. In nenazadnje si pravi filter še ti sam. Kaj vidiš? Kaj doživljaš? Kaj čuti? Kako se počutiš?

Sporočila sakralne geometrije so zgovorna in lepo predstavljena na aleji proti betonskim ploščam na severnem delu piramide Sonca. Prav tako kot druga dejstva, npr. o znanstvenikih iz celega sveta, ki potrjujejo veličastne energije piramid v Visokem: fiziki, elektroinženirji, inženirji zvoka, telekomunikacij, zdravniki, egiptologi...

Preko piramide Sonca so položene geopolimerne betonske plošče (iz mineralnih snovi, ki obstajajo v naravi: kremen, bazalt, granit...). Gre za umetno zlitino – beton. Raziskave kažejo, da so pravokotne in kvadratne plošče, ki so jih preiskali, vsebovale gramoz, vodo in glino kot vezno snov. 50 raziskanih vzorcev vsebuje med 73 in 155 mega Pascalov (Mpa). Danes se ne pozna tehnologije za izdelovanje takšne kakovosti. V Dubaju so uspeli narediti najboljšega za Burž Kalif (828 m), ki znaša 115 mega Pascala.

Cirkulacija zraka v labirintih, globoko pod zemljo je izjemno dobra in je posledica različnih višin stropa, ki posredujejo različne potiske zraka ter povzročajo naravno ventilacijo. Nagib tunelov 1,5 stopinj proti izhodu pa omogoča fino drenažo vode. Koncentracija negativnih jonov, ki čistijo atmosfero pred bakterijami in virusi, je nekaj desetkrat večja od povprečne. To pojasnjuje blagodejen in zdravilen vpliv tunelov na človeško zdravje.

KOZMIČNA ZGODOVINA IN ENERGIJE, FREKVENCE, TESLA...

Spoznamo, da piramide govore zgodbo kvarčnega kristala, ki ima sposobnost transformacije ene energije v drugo. Spoznamo piezo – električni efekt. Izvemo, da se v piramidah elektromagnetizem spreminja v ultrazvok in da obstajajo znanstveni dokazi o zdravilnosti frekvenca 28 kHz (kilo Herzov). Beneficije te frekvenca je moral nekdo daleč pred nami poznati!

Piramide razkrijejo dejstva, ki jih večina med nami ne pozna, a jih ljudje, ki nam go-

vore o dejstvih, brez katerih današnjega spoznavanja piramid v Bosni ne bi bilo, omenjajo: skalarni valovi, teorija strun, superstrune, energijski kvanti, matrice, zavest!

Ne, piramide niso grobnice! Piramide so prave, ogromne mašine za energijo in komunikacijo! Tega pa znanstveniki nikoli ne bodo priznali! Čas za to še ni prišel! Če bi – potem bi morali priznati, da je cela znanost zgrajena na fiktivnih elementih in nima prav ničesar z našo današnjo zgodovino in drugimi vrstami znanostmi, ved in področij.

Dr. Semir Osmanagić si je dvakrat vzel čas za nas – Korošce. Nenazadnje tudi zaradi nedavnega odkritja, ko je 20. maja sodeloval na Festivalu solzic, predtem pa pod Uršljo goro meril energije. Odkritje na Črnem vrhu nad Ivarčkim jezerom je revolucionarno, je rekel tudi v filmčku, ki ga je pravkar objavil na Youtube-u, pod naslovom: IVARČKO JEZERO.

Kosilo na piramidi Mjeseca z nebeško hrano na bosanski način je bilo pika na i. Od guštiranja do počivanja, užitek in informacij o dejstvih, ki osupnejo.

Na piramidi Mjeseca bi naša Sekcija za kulinariko pri KKL zagotovo dobila nov navdih, če ne bi samozamenjani vodja prav v času našega izleta, v slovenjgraškem Koroškem pokrajinskem muzeju (ob vihravi podpori Brigite Rajšter) izdajala »svoje« knjige: Koroška kuharica (sicer izsledke petletnega dela sekcije in naših članov KKL), posvečene njenemu možu Felixu Omahnu – Sreču. Člani KKL, ki so ji pri tem pomagali, fizično in profesionalno, in tukaj imam v mislih predvsem Draga, Miro in Marjana, pa niso zaslužili niti omembe pri osebah, ki so »avtorici« pri izdaji pomagali. Na zdravje etika in morala! Resnično bi prisotnost Doroteji Omahen in Bernardi Lasan na tem izletu v Bosno hudo koristila – spoznali bi namreč, kaj je zaveza človeka in kaj srce! Pa sta se v dneh pred odhodom odjavili...

SPLOH PA JE BOSNA RAJ »DOMAČE ALI BOSANSKE KAVE«.

Njihove »turške«, servirane v bakreni džezvi in postrežene s sladkorjem in rahat-lokumom.

Dobro mleto kavo dajo v džezvo, jo na rahlo popečejo in šele potem zalijejo z vrelo vodo, da zacvrči in zadiši. Potem prevre to s sesedeno usedlino servirajo na tipičnem pladnju, v družbi vode, sladkorja in rahat-lokuma (ratluka), sladkorne kocke z jedilnim škrobom. Zraven seveda z lahkoto pomisliš na pesem Preddraga Cune Gojkovića: Kafu mi draga ispeci...

Ob koncu te nenadkriljive izkušnje se sprašujem: »Zakaj je zdravje človeka postalo alternativa?«

Besedilo in foto: Renata Picej

ČUKMAŠINA, MISTIK IN AVANTURISTI

19. FEBRUAR 2023

AVANTURISTIČNA SEKCIJA

Pa smo šli, tako kot napovedano – s cugom na Ptuj, peš v mesto in strumnih korakov v žrelo demonov, ki v tem času leta strašijo zimo in kličejo pomlad. Pustnega razpoloženja kot ga lahko doživiš samo v tem edinstvenem mestu ob Dravi, ni moč opisati. Pust je tam posebni letni čas.

Večina je bila nad udobjem vlaka presenečena. Lepo lahko smo se po železni kači zvijali skozi mozaik slovenske krajine in pristali v sončnem mestu, ki ni utripalo, ampak odzvanjalo ob krešendu kurentovih zvoncev in trepetalo od energije veselih ljudi. Imeli smo udobne sedeže in se čudili, koliko je potnikov, ki so se drenjali in sedeli po tleh hodnikov.

Najprej smo sedli h kavi... Potem se je začel karneval! Na tisoče nastopajočih, na tisoče gledajočih! Kurentov je bilo točno 789! Skupine, ki so prihajale pred Mestno hišo Ptuj, so prišle od blizu in daleč. Mimohod je trajal dve uri! Prispeli so celo cigani, ne kot etnična skupina, temveč kot Kulturno društvo Dornava in prikazali scene življenja, kot nam jih čarajo naše asociacije na Rome...

Ko je udarila lakota, smo sedli k delicijam restavracije Lük, tik Kurentove hiše, ki smo jih obiskali zatem.

3. februarja so namreč na Ptujju odprli izjemni turistični objekt – Kurentovo hišo, ki sredi mestnega jedra ponuja izkušnjo mističnega izročila kurentovanja in pustovanja. Odpira vpogled v pustne običaje tega predela Slovenije, predstavlja pustne like in maske ter ute-

meljuje dodelitev Kurentovanja na seznam nesovne dedičine UNESCO. Hišo in dom najbolj prepoznavnega slovenskega pustnega lika so odprli s pomočjo Občine Ptuj in Zveze društev kurentov, od koder je prišla tudi pobuda za postavitev. Zveza sicer združuje 25 društev s 1.100 člani. Pri tem jih je vodila želja, da z uporabo modernih tehnologij omogočijo interaktivno spoznavanje kurenta-koranta (pernati, rogati, haloški,...) in njegovega obredja ter mistiko pustnega časa prikazujejo skozi vse leto in ne zgolj med svečnico in pepelnico.

Pustni čas se na Ptujju in v okolici že tradicionalno začne s polnočnim kurentovim skokom na svečnico, 2. februarja, ko se kurenti zberejo ob ognju na domačiji 2. Princa Ptujškega karnevala, v Budini pri Ptujju. To je bil

SEPTEMBRSKO JADRANJE

10. SEPTEMBER 2022

tudi letos uvod v pustne prireditve, sicer že 63. Kurentovanja, ki v najstarejšem slovenskem mestu uradno poteka od 11. do 21. februarja. Lonely planet uvršča Kurentovanje na Ptuj med 10 svetovnih karnevalov.

3. februarja so v Ptujski kleti napolnili že sedmo polnitev kurentovega vina, imenovanega Mistik. To je posebna polnitev omejene serije samotoka modrega pinota iz enega samega vinograda, ki so ga pobrali prav kurenti. Vsako leto se to vino predstavi po svečnici, poskusili pa smo ga tudi mi!

Da smo res bili tam so zabeležile njihove kamere!

Besedilo in foto: Renata Picej

Jankovo elektronsko vabilo na jadranje je bilo pričakovano, saj je septembrsko jadranje KKL že tradicija.

Vremenska napoved tokrat ni bila obetavna, zato je bilo zanimanje za septembrski jadralski dogodek nekoliko manjše. Očitno jadralski KKL zaupajo internetnim napovedim. Janko pa je zagotovil, da bo vreme ugodno in sončno sobotno jutro je obetal prijeten jadralski dogodek.

Žal Janku virus ni prizanesel, zato je bil tokrat naš gostitelj in skipper Matjaž. Poleg njega so bili v posadki še Helena in Janez Kožuh ter Anita in Marjan Veber. Po vkrcanju in obveznih Matjaževih navodilih je sledilo spoznavanje posadke. Hitro smo našli skupne teme za prijeten pogovor ob obilno pripravljeni mizici polni dobrot. Odločitev o cilju plovbe smo prepustili Matjažu.

Oblaki na severni strani zaliva nad Trstom niso bili videti preveč prijazno in tudi nad Izolo je bilo črno, zato smo se usmerili proti soncu, proti Piranu. Rahel vetrič nam je omogočil dvig jader. Hitrostnih rekordov sicer nismo podirali, vožnja pa je bila zato mirna in prijetna.

Terme naših pogovorov so bile seveda različne morske dogodivščine. Zlasti zanimivo je bilo Matjaževo pripovedovanje o plovbi od Cipra do Izole.

Matjaža je za krmilom razbremenil Janez, njega pa jaz, vsi pa smo uživali v prekrasnih

pogledih na našo obalo. Žal nas je veter pred Piranom zapustil, zato smo si pač morali pomagati z motorjem.

Volje, da bi se kje ustavili in osvežili v toplem morju, ni bilo, tudi zaradi številnih morskih klobukov. Heleni so bili sicer všeč, vendar je izjavila, da si jih kljub lepoti ne bi dala na glavo. Ob plutju v Piranskem zalivu je pogovor nanesel na urbanistično ureditev naše obale. Strinjali smo se, da bi lahko bila obala lepša brez nekaterih ne preveč domišljenih gradbenih posegov.

Povratak v Izolo je potekal v popolnem brezvetrju, privez pa je pod varnim Matjaževim nadzorom potekal kot v priročniku. Sledil je še obvezni kulinarčni dogodek in slovo.

Preživeli smo lep pozno poletni dan na jadrnici. Posadka se lepo zahvaljuje Matjažu za prijeto in varno plovbo.

Besedilo: Marijan Veber

OGLED BARKOVLJANKE 2022 OD BLIZU

9. OKTOBER 2022

JADRALSKA SEKCIJA

Tudi letos, smo se jadralski navdušenci iz Kluba Korošcev Ljubljana 9. oktobra iz Marine Izola na jadrnici Metka 7, odpravili na ogled Barcolane 2022, največje regate na svetu, ki je letos praznovala 54. obletnico obstoja. Leta 2019 je Barcolana postala Guinnessov rekord, ko je bila z 2.689 jadrnicami in več kot 16.000 jadranci na štartni liniji imenovana za "največjo jadrnalno dirko". Letos se je regate udeležilo 1.650 jadrnic.

Zahvaljujoč svoji posebni formuli je Barcolana edinstveni dogodek v mednarodnem jadralskem prostoru, saj se na isti štartni liniji pomerijo izkušeni jadranci in jadralski navdušenci z jadrnicami različnih velikosti, razdeljenih v več divizij glede na dolžino.

Da si letošnji veličastni dogodek ogledamo čim bolj od blizu, smo se zgodaj zbrali v Marini Izola na jadrnici Metka 7. Po prijetnem uvodnem kramljanju smo obnovili osnovno znanje o jadrnanju: spoznavanje opreme, pozicij na barki, osnovne nastavitve jader in varnost. Nato smo odpluli proti Tržaškemu zalivu.

Top na vojaški ladji Amerigo Vespucci je ob 10:30 naznanil začetek letošnje Barcolane. Start regate je bil med Barkovljami in Miramarom. Trasa, dolga 13 navtičnih milj, je potekala med štirimi bojami v Tržaškem zalivu, pri čemer je bil začetek med središčem Trsta in Miramarom, konec pa pri jezu v starem pristanišču. Zaradi močne burje je bila to ena hitrejših regat v 54-letni zgodovini, saj je zmagovalec na cilj prispel v dobre tri četrt ure. Na nekaterih delih regatnega polja je burja piha-

la tudi s preko 20 vozli. Manjše jadrnice pa se tekmovanja zaradi varnosti sploh niso mogle udeležiti. Razmere so bile kot pisane na kožo velikim jadrnicam. Zmagala je ameriška jadrnica Deep Blue s krmarico in lastnico Wendy Schmidt, ženo nekdanjega izvršnega direktorja Googla Erica Schmidta. Koprski olimpijec Gašper Vinčec z ekipo Ewol je z jadrnico Way of Life pristal na četrtem mestu. Imeli priložnost opazovati največji jadralski spektakel in ugotovili kako kompleksno je tekmovalno jadrnanje in kako pomembno je, da vsak član ekipe v pravem trenutku sodeluje.

Jadrnanje smo nadaljevali z veselimi druženjem ob odlični hrani in vinu, za kar smo poskrbeli prisotni na jadrnici Metka 7. Po ogledu regate je sledila povratna vožnja v marino, ki je prinesla tudi resno preizkušnjo za našega krmarja Matjaža, saj se je pokvarilo krmilo na jadrnici. Vendar, zahvaljujoč bogatim izkušnjam našega predsednika kluba in ob pomoči na jadrnici prisotne moške energije smo varno pripluli v marino.

Hvala Janku, predsedniku našega kluba, za odlično organizacijo in dobro vodenje našega druženja na jadrnici, še posebej pa krmarju Matjažu, ki je prevzel odgovornost za posadko in je poskrbel, da smo se imeli lepo, se tudi kaj novega naučili in se varno vrnili v marino.

Vse skupaj pa je bilo ravno prav resno in hkrati sproščeno, poučno in prijateljsko. Vsi smo se strinjali, da je ljubezen do morja skupni imenovalec in moto našega druženja.

Besedilo: Irina Pezdirc

ALLDEA

Informacijske tehnologije d. o. o.

POVEZUJEMO TEHNOLOGIJE

Zagotavljamo celovito ponudbo informacijske in komunikacijske tehnologije, računalniške opreme in kakovostne programske rešitve.

www.alldea.si

Poslovna cona A10, 4208 Šenčur, Slovenija

SOPHOS
Cybersecurity evolved.

DELL Technologies
TITANIUM PARTNER

ČUPA, BRAGOC, BETJEL, TOP, ŠČIFA..., PA KRIŽ PRI TRSTU IN 778 STOPNIC

6. MAJ 2023

Smo jadrani in uživali ter veličastno proslavili prvo klubsko jadranje v letu 2023

Nabasali smo se v zavetje Metke 7, ko se je pisal 6. maj in odrinili v idealen dan. Malček oblačkov, nič vetra in pohlevno morje. Barka je v ravni črti in idealni liniji kot puščica poletela proti Miramaru, tako, da je naš skiper Matjaž (spet in znova odlično), bolj iz navade, kot iz potrebe, vrtel svoj velik obroč za krmarjenje.

Na ladji vse po starem. Dobra hrana in pijača. Krmarjenje med tankerji v Tržaškem zalivu. Pred Miramarom malček levo in že smo tu v Križu pri Trstu, kjer nas čaka pristan in rezervirano mesto. Naš novi prijatelj, Franco Cossutta, ladjedelniški inženir, sicer predsednik Kulturnega društva Ribiški muzej Tržaškega primorja, iniciator izjemnega ribiškega muzeja, ki determinira in vrednoti slovensko ribiško in pomorsko kulturo ter dokazuje, da smo bili Slovenci pravi pomorski narod, na svoji slovenski zemlji, nas čaka!

Pristan v Križu pri Trstu nima cestne povezave s krajem na vrhu kraške planote, približno 200 m nad morjem. Ima pa 778 stopnic, seveda različnih višin in stanj razmajanosti. Nekoč so po njih ribiške žene vsakodnevno prenašale 10 kilogramske gajbice s svežimi ribami, včasih tudi večkrat dnevno. Mi smo šli zgolj enkrat. Gor in dol, a dovolj za večni spomin!

Ribiški muzej v Križu pri Trstu, visoko nad morjem, priča o tem, da smo morje imeli vsekozi ter bili pomorski narod, tudi pred iska-

njem G točke v Piranskem zalivu. Tega naša politika ni sposobna ohraniti! Seveda, saj brez narodne zavesti in domoljubja, ne gre! In poznavanja zgodovine! Rdeče pete in rdeče ustnice, da o bontonu političnega oblačenja in komuniciranja ne izgubljam besed, so pač preslabo orožje za politični oder Slovenije. Predlagam, da jih za začetek Franco Cossutta, vse te vladne osebke, povabi v svoj muzej in jim prezentira dejstva, zraven pa kot svetovljan pove še kaj več. To je storil tudi z nami in globoko presenečeni smo obstali tam pred vhodom muzeja in zrlji dol na morje – naše morje, s Savudrijo in Crvenim vrhom v ozadju...

Ta ribolov ima še dodatno zgodovinsko razsežnost, saj razni arhivski viri v državnem arhivu v Trstu in Diplomatskem arhivu tržaške občine (Volpi Lisjak, 1995, str. 170-171) potrjujejo večtisočletno prisotnost Slovencev na obali med Trstom in Štivanom ob ustju Timave.

Pri ribolovu tunov so sodelovali vsi vaščani in tovrstni ribolov je usmerjal socialno in gospodarsko življenje prebivalcev. Prva dokumentirana prisotnost slovenskih ribičev na lovu tunov v Tržaškem zalivu je dokumentirana leta 1551. Tune so lovili s 500 metrov dolgo mrežo, položeno na 12 m dolgo in 2 metra široko ladjo tonero, zasidrano na lovišču. Loviščem so predtem skrbno očistili dno, da se mreža ne bi poškodovala. V čolnu je bilo šest mož, ki so morali počakati na znamenje, da so tuni prišli, potem pa jih v največ 10 minutah obkrožiti. Izvidniško vlogo so na visokih kraških stenah opravljali trije ribiči – kolnarji in potem s posebnimi kričalnimi gesli usmerja-

li veslače v toneri. To je osnova znamenitega slovenskega lova na tune, ki si ga je leta 1790 v Barkovlje prišel ogledati celo Kralj Dveh Sicilij, Ferdinand IV.

Čupa je prvo slovensko plovilo, zelo arhaično in preprosto, izdelano iz enega debla: bora, smreke ali hoje. Te vrste lesa vsebujejo precej smole in so zaradi tega odpornejše proti agresivnemu delovanju morja in sonca. Čupe so trajale petdeset in še več let. To je bil 7 metrov dolg deblak, ki sam po sebi ne bi mogel pluti po Tržaškem zalivu, zato so mu umne glave dodale prečni drog teslir na približno 1/5 dolžine od krme ter šest metrov dolga vesla, ki so delovala kot stabilizator čolna.

Leta 1954, ko je cona A Svobodnega tržaškega ozemlja prišla pod upravo Italije, je na podlagi prejšnjih načrtov, italijanska vlada dodelila za tiste čase ogromen znesek 5 milijard lir za preselitev kmetov in ribičev iz Istre na Tržaško. Z denarjem, ki ga je upravljala zloglasna družba Ente per le tre Venezie, ustanovljena za odvzemanje slovenske zemlje in stavb, so ob slovenskih vaseh zgradili 11 italijanskih istrskih naselij. Velik in temeljni razlog, da je slovensko ribištvo zamrlo. Tako je dokončno utonilo slovensko ribištvo na nekdanjem slovenskem ozemlju.

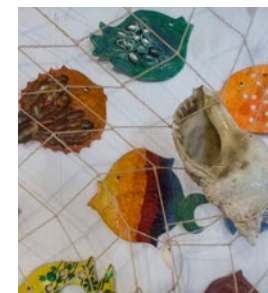

Na pridobljeni slovenski obali med Ankaranom in Sečovljami pa se je začelo novo, toda res povsem na novo in z velikim naporom, saj ni bilo prenosa znanj in veščin, ki so bili več kot tisočletje del kulturne dediščine in tradicij Slovencev v Tržaškem zalivu.

Druge »valovne dolžine« v Bibc Wine&Holiday Locandi

Po muzeju in sprehodu po Križu, kjer smo sredi vasi naleteli na cerkvico z domiselnim patentom za klečanje vernikov; ti so klečali na mehkih klečalnikih, potem pa klapo z mehko bo dvignili in znova na trdo leseno prečno lato postavili svoje čevlje, smo vkorakali v Bibc Wine&Holiday Locando. Na vrsti je bilo razvajanje in za vrhunec sta naš Franco Cossutta in lastnik restavracije zapela še nekaj lepih pesmi. Bilo je fantastično!

Besedilo in foto: Renata Picej

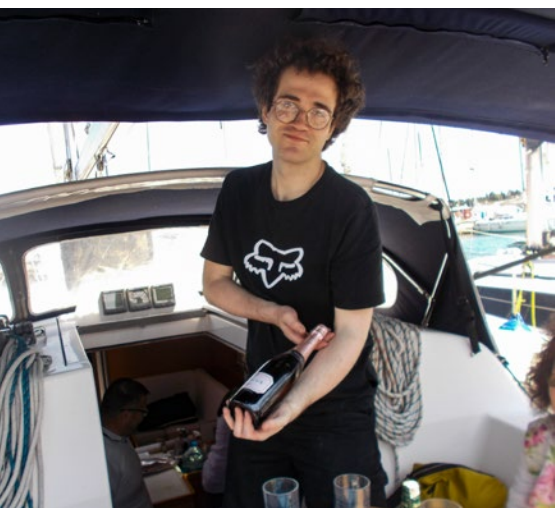
VALOVI IN TITOVO JAJCE

27. MAJ 2023

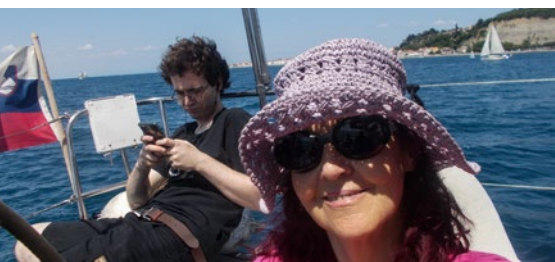
JADRALSKA SEKCIJA

Ja, tokrat je šlo točno za to! Morje je bilo sprva nakodrano, potem razuzdano in končno je delalo take valove, da jih na naših jadranih še nismo imeli – dobili smo pravzaprav regatne izkušnje. Tam namreč jadranci skačejo iz boka na bok, da uravnovesijo plovilo. Debelo so nas valjali in enkrat tako dvignilo desni bok Metke 7, da nam je iz obraza odplaknilo kri. Ampak izkušnja več je samo poplemenitila dogodek, ko smo v soboto, 27. maja zapustili varen izolski pristan.

Tokrat smo na krovu imeli lastnega sommelierja Julijana, ki je ljubiteljski poznavalec skrivnostnih znanj o vinu (še posebej o peninah), žganih pijačah, kulinariki, bontonu in celo ujemanju vin in jedi. Vse je šlo po ustaljenem protokolu; najprej hrana in pijača.

Potem je prišel na vrsto obvezen small talk. Aktualnosti iz parlamenta (saj ne more zmanjkati teme, dokler bo kokošnjak vodila rdečeusta Urška, Madam de Poulailler), pa Bondi Beacha, od koder se je nedavno vrnil naš sosciper (znamenita peščena, v polmesec položena avstralska plaža na robu Sydneya), nekdanjih jugoslovanskih republikah, kjer so na vrsto prišla tudi razmišljanja o nekdanjih poimenovanih krajev po maršalu slovensko-hrvaškega rodu, gospodu JBT! Zanimiva podobnost s kratico JBTZ, ki danes, 31. maja, ko pripravljam zapis o jadraniu, praznuje 35 let. Kaj je že Z? Ah, ja! Kratica priimka enega glavnih in super plačanih igralcev na domačem lobističnem parketu. No, o lobiranju bomo več povedali 8. junija, ko nas KKL vabi na redno junijsko okroglo mizo z Mihaelom Ciglerjem,

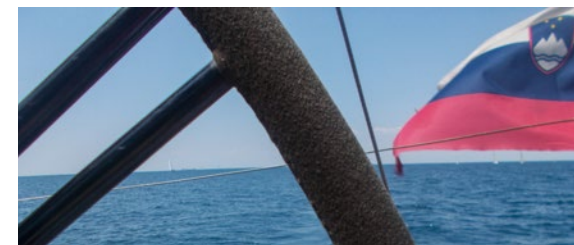
predsednikom Združenja za zakonito lobiranje. Pa saj je bil eden največjih lobistov tudi JBT! In to na celem svetu, ne zgolj na podalpski parceli Evrope. Tu se igrajo samo vajenci!

Na barki je pa itak tako, da se eni senčijo ali sončijo, počivajo, glavni pa je tako ali tako, zgolj smeh. Ja, smeh pa je nastajal ob vsaki malenkosti in še posebej, ko je Mira prevzela vlogo novinarka na TV24. Ali, ko je bila soakterka oddaje Vedeževalec Blaž. Sploh se nam ni sanjalo, kakšen talent je v njej. Za dolgotrajno zabavo je poskrbela! In dobro je tako! Ne samo zato, ker je smeh pol zdravja, kje pa!

Smeh je namreč nevaren! Kajti, če se smeješ, si dobre volje. Si srečen! Srečni ljudje pa so nevarni! Zakaj? Zato, ker jih ni strah!

Samo kadar je človeka strah, mu namreč lahko tisti, ki želi vladati, komurkoli ali celo – celemu svetu, ukazuje, zapoveduje, ga naredi majhnega in neboljznega, ga straši... Se spomnite romana Ime rože izpod peresa Umberta Eca? In slepega opata, ki raziskovalca Wiljema Baskervilla vpraša: »Kaj pravzaprav hočeš?« Ta pa mu odgovori: »Hočem grško knjigo, za katero praviš, da ni bila nikoli napisana! Knjigo, ki se ukvarja izključno s komedijo, ki jo sovraviš prav tako kot smeh! Vendar je verjetno edina ohranjena kopija Aristotelove druge knjige poezije! Mnogo knjig se ukvarja s komedijo, zakaj je ravno ta tako nevarna?«

In opat spet: »Ker je Aristotelova!« W. Baskervill: »Zakaj te tako motijo ljudje, ki se smejejo?« Opat: »Smeh ubija strah in brez strahu

ni vere! Kdor se ne boji hudiča, ta tudi boga ne potrebuje več!» Zato je tako zelo pomembno, da se smejemo, doživljamo in smo dobre volje! Tokrat pred in v Bernardinu.

Kaj naj zapišem za konec? Ugotovili smo, zakaj v Jugoslaviji ni bilo Titovega Jajca! Prepričali smo se, da se na morje odhaja s strahospoštovanjem in da ima glavni skiper veliko vlogo, njegov namestnik malo manjšo in da ima vsaka ladja samo enega kapitana. Zakaj je to dobro? Pridite naslednjič zraven!

Vse to je bilo še pred velikim Morjem! Preden smo odjadrili nazaj. In potem so prišli valovi... Zdaj vemo, zakaj se dalmatinski mornarji pozdravljajo z: »Mirno more!«

Besedilo in foto: Renata Picej

JADRANJE PO MORJU IN PO CESTI

10. JUNIJ 2023

JADRALSKA SEKCIJA

Sobota 10. junija je bil dan, kot se za april spodobi; malo moder, malo siv, s pudrom oblakov za okras! Potem je nad Kraškim robom zavetela velika bela roža oblakov. In poganjala nad Trst. Prejšnje dni je deževalo in le kako bo danes? In to junija? Od prijavljenih sedem nas je po jutranjih odpovedih (kar tako, zaradi vremena ali zibanja valov) ostalo zgolj za okras posadke na Metki 7. Vremenarji so napovedovali lepo, ali pa tudi ne. Pač vreme!

In smo šli, štirje Korošci proti Ankaranu. Smo rekli, da na ladjo ne prinesemo ničesar, ker se bomo zasidrali na drugi strani Kopra in poiskali slastne ribice...

Plovba je potekala mirno, razgledi na okolico so se spreminjali. Oblaki so lezli narazen in svoje cvetne liste spreminjali v vse bolj razpognjene plahte grozečih dimenzij.

Dajmo, obrnimo! Gremo raje v Umag na ribe, na moj vikend! Bilo me je strah... Obrnili smo! Spravili jadra in krenili proti Izoli. Ankaran, pridemo kdaj drugič! V marino smo prispeli ravno takrat, ko so prve kapljice udarile po jadrnici.

In potem smo šli na Hrvaško, ne po morju, pač pa po cesti. Brez meje, takoj na drugi cilj, na sonce! In sonce nas je res pričakalo!

Pohlevno nas je grelo, ko smo po Pelegrinu iskali sledi zgodbe in užitka! Pristali smo na obali in v bližnjem lokalju končno sedli k ribicam!

Besedilo: Renata Picej

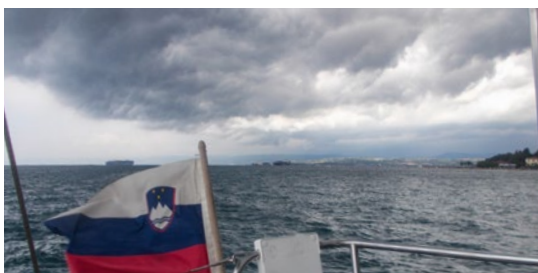

Foto: Matjaž Arah in Renata Picej

NMT MINI PRO

NMT MINI PRO - LASTNOSTI

- **Zaznavanje suhega teka** prepreči delovanje črpalke, ko v sistemu ni medija
- **Številčni prikaz** prikazuje parametre: Moči (W), višine (h) in pretoka (m³/h)
- **Ultra lahek design** - črpalka tehta le 1,5kg
- **Avtomatski način** je tovarniško nastavljen način kjer črpalka sama poišče optimalno točko delovanja. Ta način je uporabljen v večini sistemov.
- **Trije načini proporcionalnega tlaka**, primerni za radiatorsko ogrevanje
- **Trije načini konstantnega tlaka**, primerni za talno gretje
- **Trije načini konstantnih vrtljajev (hitrosti)** primerni za sisteme ogrevanja, ventilacije in oskrbo s toplo pitno vodo
- **Nočni način** v kombinaciji z zgoraj omenjenimi načini
- **Avtomatski poletni način** prepreči blokiranje črpalke v poletni sezoni
- **Deblokirna funkcija**
- **Vključena izolacija**

KAZALO BILTENA KLUBA KOROŠCEV LJUBLJANA

- 3 UVODNIK
- 4 UREDNIŠKI KOMENTAR
- 5 OKROGLA MIZA Angela Cividini
- 7 PESEM Drago Kompan
- 8 OKROGLA MIZA Branka Javornik
- 12 OKROGLA MIZA Cirila Slemenik Pušnik
- 15 OKROGLA MIZA Namibija
- 17 OKROGLA MIZA Tomaž Čas
- 23 OKROGLA MIZA Mihael Cigler
- 24 UPRAVNI ODBOR
- 31 KOROŠKI VEČER S PLESOM
- 32 POT K PIRAMIDAM
- 35 CUKMAŠINA, MISTIK IN AVANTURISTI
- 37 SEPTEMBERSKO JADRANJE
- 41 OGLED BARKOVLJANKE 2022 OD BLIZU
- 40 KRIŽ PRI TRSTU IN 778 STOPNIC
- 44 VALOVI IN TITOVO JAJCE
- 48 JADRANJE PO MORJU IN PO CESTI

BILTEN KKL

Mag. Janko Arah (glavni urednik)

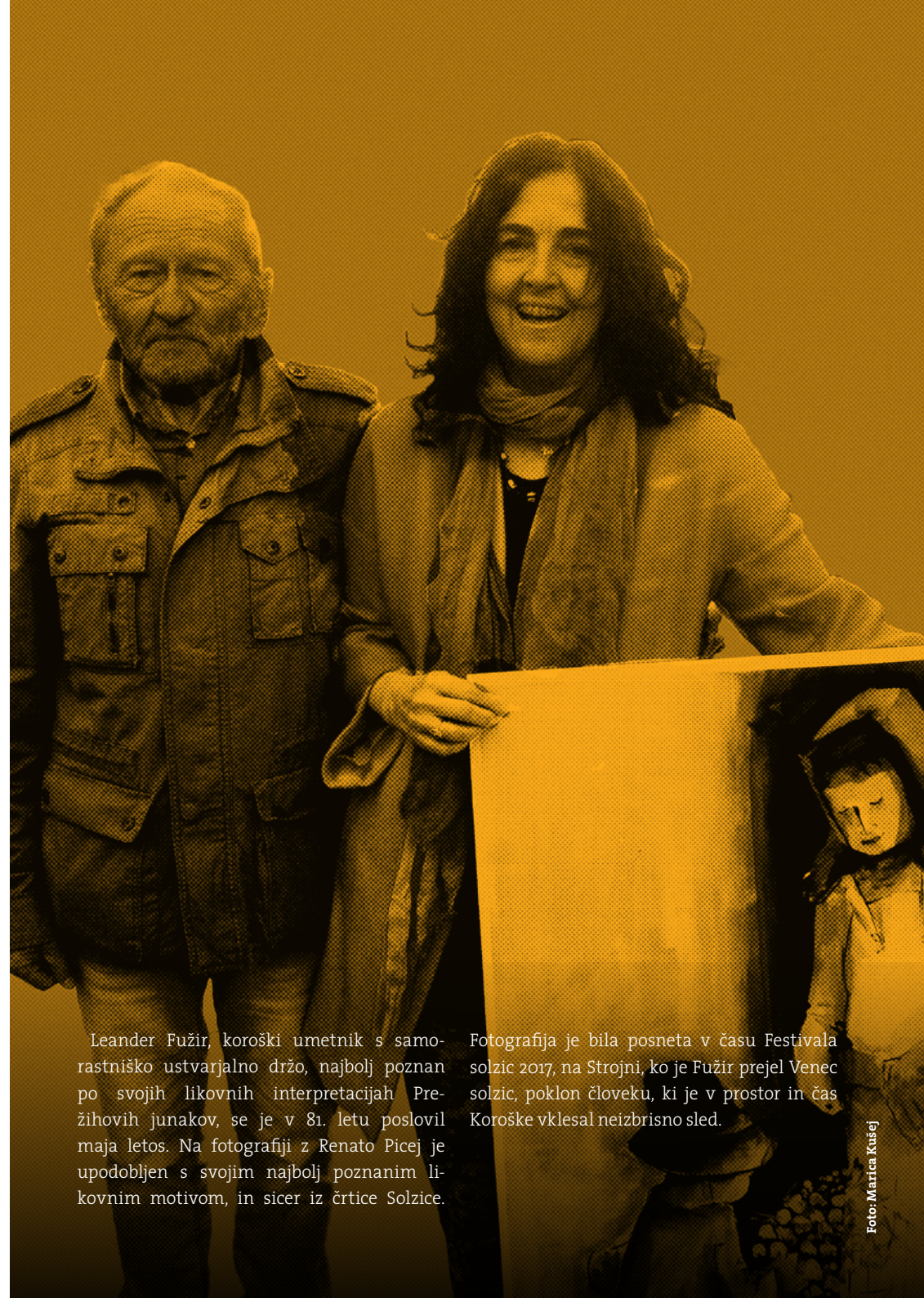
Renata Picej (odgovorna urednica)

leto 2023

OBLIKOVANJE: arnoldvuga+, Alma Mimi Arnold

KAJ JE DOBRO VEDETI O KKL?

IME	Klub Korošcev Ljubljana	BIC	VSGKAT2K102
SEDEŽ KLUBA	Večna pot 11, 1000 Ljubljana		Banka Posojilnica-Bank
TELEFON	01/ 256-17-23		Borovlje Celovec,
E NASLOV	arah.consulting@eunet.si		Hauptplatz/glavni trg 16,
SPLETNI NASLOV	www.klubkoroscev		A-9170 Ferlach/Borovlje,
	ljubljana.si		Avstrija
PREDSEDNIK KLUBA	mag. Janko Arah	DAVČNA ŠTEVILKA	25729306
TRANSAKCIJSKI RAČUN	AT78 3910 2000 0250 3696		

Leander Fužir, koroški umetnik s samorastniško ustvarjalno držo, najbolj poznan po svojih likovnih interpretacijah Prežihovih junakov, se je v 81. letu poslovil maja letos. Na fotografiji z Renato Picej je upodobljen s svojim najbolj poznanim likovnim motivom, in sicer iz črtice Solzice.

Fotografija je bila posneta v času Festivala solzic 2017, na Strojni, ko je Fužir prejel Venec solzic, poklon človeku, ki je v prostor in čas Koroške vklesal neizbrisno sled.

